

EİDERHA AVCILARI OKULU IO

EYVAH! EAO'DA AİLELER GÜNÜ!

KATE McMULLAH

8 yaş
ve
üstü

EİDERHA AVCILARI OKULU IO

EYVAH! EAO'DA AİLELER GÜNÜ!

Hayır, olamaz! Wiglaf'ın anne ve babası Aileler Günü için Ejderha Avcıları Okulu'na geliyorlar. Ya babası aptalca şakalarını anlatmaya başlarsa? Ya annesi herkese iğrenç lahana çorbasından getirirse? Arkadaşları Angus ve Eric ise kendi derdindedirler. Aslında her biri, ailelerinin tuhaf şeyler yapmasından çekinmektedirler.

“Buradaki genç kahraman Harry Potter'in pekâlâ erkek kardeşi olabilir.” – *Mary Pope Osborne. 'Sihirli Ağaç Evi' dizisinin yazarı.*

Bu kitapları keşfettiğimizde oğlum birinci sınıftaydı. Şimdi ikinci sınıfta ve bu kitaplar tam ona göre. Harry Potter ve Hobbit havasında, ama onlar kadar karmaşık olmadığı için okurken kurguyu yitirmiyor. Komik ve macera dolu.

Robert Cookson, bir baba

ISBN 975-999-028-8

**Dünyada 25 milyon çocuk
bu diziyi okuyor.**

BEYAZ BALİNA YAYINLARI

Ejderha Avcıları Okulu Dizisi 10

ISBN: 975-999-028-8

EYVAHI EAO'DA AİLELER GÜNÜ / Kate McMullan

Özgün adı: *Help! It's Parents Day At DSA*

© Kate McMullan, 2003

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Erdem Boz

İngilizce aslından çeviren: Selim Yeniçeri

Resimler: Bill Gasso

Kapak uygulama ve iç tasarım: Bilgin Budun

Baskı & cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul

1. baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2005

BEYAZ BALİNA YAYINLARI

Binbirdirek Mah. Suterazisi Sok. No: 4/2

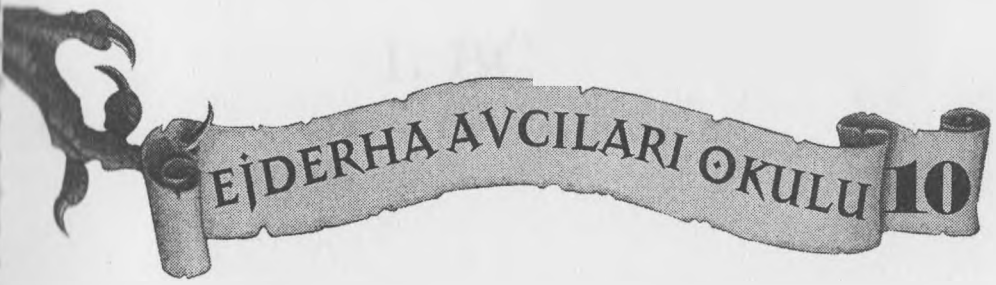
34122 Sultanahmet / İstanbul

Tel. : 0212 638 62 63-64 / 516 70 60

Faks: 0212 638 62 65

E-posta: info@beyazbalina.com.tr

Web: www.beyazbalina.com.tr

EYVAH! EAO'DA AİLELER GÜNÜ!

Yazan:
Kate McMullan

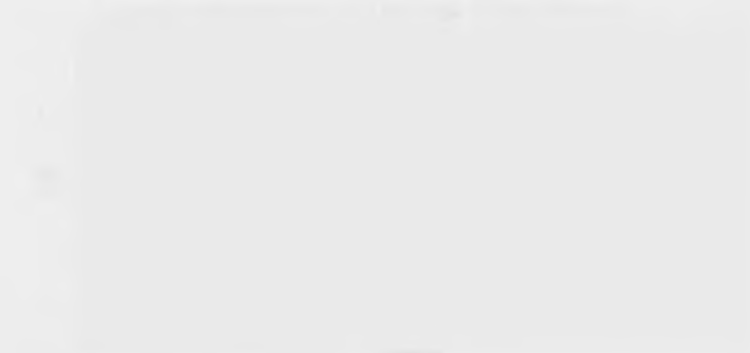
ALBERT GÖTTSCHE LOWE
100 Madison Avenue, New York, N.Y. 10017
Telephone: (212) 697-7000

EYVANH EAGLE ALBERT GÖTTSCHE LOWE

ALBERT GÖTTSCHE LOWE
100 Madison Avenue, New York, N.Y. 10017
Telephone: (212) 697-7000

ALBERT GÖTTSCHE LOWE
100 Madison Avenue, New York, N.Y. 10017
Telephone: (212) 697-7000

ALBERT GÖTTSCHE LOWE
100 Madison Avenue, New York, N.Y. 10017
Telephone: (212) 697-7000

1. BÖLÜM

“**B**u zindan beni ürpertiyor.” Angus ve Erica ile birlikte Ejderha Avcıları Okulu’nun altındaki bir yer altı tüneline yürürken, Wiglaf ürperdi.

“Ah, haydi, biraz neşelen, Wiggie,” dedi Erica. “Müdür Mordred zindanda bizi bir sürprizin beklediğini söyledi.”

“Doğru,” dedi Angus. “Ama Mordred Dayı ne zaman sürprizlerden söz etse, bunlar hep kötü sürprizler olur.”

“Hoşgeldiniz!” dedi Leydi Lobelia, öğrenciler zindana girerlerken. Soğuk taş zeminde oturacak yerler hazırlanmıştı. “Muhteşem Lobelia’nın Eğlence Dünyası’na hoşgeldiniz!”

“Nereye hoşgeldik?” diye fısıldadı Wiglaf.

“Aslında buranın gelecekte Muhteşem Lobelia’nın Eğlence Dünyası olacağını belirtmeliyim,” dedi Lobelia. “Bu ürkütücü zindanı muhteşem bir tiyatro salonuna dönüştürmeleri için bir grup marangoz kiraldım; aslında bunlar öğrenci öğretmenler olarak da tanınıyorlar. Sevgili ağabeyim Mordred, buraya benim adımın verilmesi konusunda ısrar etti!” Ellerini kalbinin üzerine koydu. “Ve şimdi siz çocuklara Mordred’in size hazırladığı sürprizi açıklayabilirim. İzcisi Yorick, EAO’da ilk kez yapılacak Aileler Günü’ne gelmeleri için anne ve babalarınıza davetiye götürdü!”

Aileler Günü mü? diye düşündü Wiglaf. Yani sürpriz bu muydu? Sevgili evcil domuzu Papatya ile birlikte evden ayrılıp EAO’ya geldiğinden beri, Pinwick’teki ailesini hiç görmemişti.

Lobelia gülümsedi. “İşte bu da davetiye-lerden biri. Bakın.”

Angus uzandı ve teyzesi Lobelia'nın elindeki parşömeni kaptı. Wiglaf ve Erica da onun omzunun üzerinden bakarak okudular:

DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN!
EAO'DAKİ AİLELER GÜNÜ'NE GELİN!

Aziz Spiffin Günü sabah saat dokuzda
GÜZEL OKULUMUZDA BULUŞUN!
EAO ŞATOSU'NDA TURA KATILIN!

OĞLUNUZLA BİRLİKTE
DERSLERE KATILIN!
EAO'YA BÜYÜK BAĞIŞLARDA
BULUNUN!

NOT: PARA KESENİZİ
GETİRMEYİ UNUTMAYIN!

"Şimdi anlıyorum," diye fısıldadı Angus.
"Bu, Mordred Dayı'nın para kazanmak için kurduğu planlardan biri!" Derin bir iç çekti.
"Annemi seviyorum. Ama buraya gelmesini isteyip istemediğimden emin değilim."

Wiglaf başıyla onayladı. O da anne ve babasını seviyordu. Ama kendisi için utanç

verici olabilirlerdi. Annesi, herhangi bir günde olacağına inandığı gibi göğün başına düşeceğinden korktuğu için, önlem olarak başının üzerinde bir ekmek sepetiyle dolaşıyordu. Babası ise kendisine Pinwick Geçirme Şampiyonluğu kazandıran yeteneğini her yerde sergilemekten çok hoşlanıyordu. Diğer çocuklar anne ve babasını gördüklerinde ne düşünürlerdi acaba?

“Bu çok kötü,” diye fısıldadı Erica. “Anne ve babamın bir şeyleri açığa vereceklerinden eminim; bu da her şeyin sonu olur!”

Wiglaf ve Angus, EAO öğrencileri arasında Erica'nın aslında kız olduğunu bilen tek öğrencilerdi. Sadece kız olması da sorun değildi. Erica bir prensesti! Erkek kılığına girerek EAO'ya gelmişti, çünkü en büyük hayali, bir gün kahramanı Sir Lan-celot gibi büyük bir ejderha avcısı olmaktı. EAO'daki diğer tüm çocuklar da onun erkek olduğunu sandıklarından, ona Eric adıyla sesleniyorlardı.

Wiglaf, davetiyeyi onlardan sonra gelen diğer çocuklara verdi ve elini kaldırdı. "Leydi Lobelia, Aziz Spiffin Günü ne zaman?" diye sordu.

"Tam iki hafta sonra," dedi Lobelia. "Ve şimdi size kendi sürprizimi açıklayacağım. Aileler Günü'nde oynamak üzere harika bir oyun yazdım. Bu oyunda EAO öğrencilerinin hepsi oynayacak! Cesur bir şövalyenin hikâyesini anlatıyor."

"Ahhh, beni şövalye yapın," dedi Erica, alçak sesle. "Beni şövalye yapın!"

"Oyun köylü şarkılarıyla başlıyor..." Lobelia duraksadı. "Oyunun müzikal olduğunu söylemiş miydim? Şeyyy... müzikal! Köylüler, bir prensesi kaçıran kötü kalpli bir ejderhayla ilgili şarkı söylüyorlar. Şarkı şöyle:

*"Bir hey nani nani nani
Bum bum bum bum hi di diiiz!
Bizler batıl inançlı köylüleriz
Ama bir iki şey de biz biliriz!"*

Batıl inançlı köylüler, diye düşündü Wiglaf. Kendi anne ve babası kesinlikle öyleydiler. Molwena, kötü şansını kovmak için daima omzuna tuz dökerdi. Fergus, banyo yapmanın insanı çıldırttığına kesinlikle inanırdı; o kadar ki hayatı boyunca hiç banyo yapmamıştı. Ya diğer çocuklar babası o kadar kötü koktuğu için kendisiyle alay ederlerse?

“Hikâyenin sonunda müthiş bir savaş sahnesi var,” diye devam etti Lobelia. “Şövalye ejderhayı öldürüyor ve prensesi kurtarıyor. Sonra şövalyenin sadık adamları ve prensesin nedimleri, Jartiyer Dansı yapıyorlar. Sonrasında da hepsi sonsuza dek mutlu yaşıyorlar!”

“Aklıma berbat bir düşünce geldi,” diye fısıldadı Erica. “Ya Lobelia bana prenses rolü verirse? Şapşal bir prensesi kesinlikle oynamam!”

“Birader Dave, gece geç saatlere kadar çalışarak her biriniz için oyun metninin kopyalarını hazırladı,” dedi Lobelia. “Adlarınızı söylediğimde ve rollerinizi dağıttığımda, bu-

raya gelin ve metninizi alın. Hemen repliklerinizi çalışmaya başlayın, çocuklar. Tabii şarkılarınızı da. İlk provamız, yarın öğle yemeğinden hemen sonra olacak. İsmi saydığım çocuklar, köylüleri oynayacaklar:

“Çalışuyu, Kurtçukezmesi, Karacığeroğlu, Yarımakıl, Peynirci...” diye devam etti Lobelia. Liste bir hayli uzundu. Wiglaf adının da okunmasını bekledi, çünkü sonuçta kendisi de bir köylüydü.

“Eğer şövalye ben olursam, Sir Lancelot Kataloğu’ndan yeni sipariş ettiğim zırhı giyebilirim,” diye fısıldadı Erica.

“Egomantris,” diye devam etti Lobelia, “Çöpçü, Siğilburun, Pirebela ve Eric.”

“Bu çok gülünç,” dedi Erica. “Bir an Lobelia adımı söylemiş gibi geldi.”

“Adını söyledim, Eric,” dedi Lobelia. “Gel de metnini al.”

“Yani... ben... köylü müyüm?” dedi Erica, hayretle. “Bu kesinlikle adil değil! Ben cesur şövalye rolünü oynamak için yaratılmışım!”

“Üzgünüm,” dedi Lobelia. “Unutmayın, küçük rol diye bir şey yoktur, sadece küçük aktörler vardır.”

Erica metnini aldı ve oturduğu yere geri döndü. Tekrar oturduğunda, öfkeden kıpkırmızı olmuştu.

Lobelia listesine baktı.

“Ejderhayı...” dedi Lobelia, “Barley, Charley, Farley ve Harley Marley oynayacaklar.”

“İşşşşşşşşte bu harika!” diye bağırdı dört kabadayı Marley kardeşler. “Ejderha zamanı!”

“Bir metni paylaşabilirsiniz,” dedi Lobelia. “Çok fazla repliğiniz yok. Uluyp duracaksınız. Şimdi, şövalyenin sadık adamlarını İrikıyım, Cimrigöz, Bezelyeçamuru, Bezterlik, Geçirti...” Wiglaf ve Angus yine hevesle dinlediler ama Lobelia yine ikisinin adını söylemedi.

“Bizi unuttu!” dedi Angus, gülümseyerek. “Bu aptal oyunda olmamıza gerek yok!”

Wiglaf bunun doğru olmamasını umuyordu. Hayatı boyunca hiç tiyatro oyunun-

da oynamamıştı. Rolü küçük olsa bile bunda oynamak istiyordu.

“Şimdi, prensese gelince,” dedi Lobelia, gülümseyerek. “Çok fazla şarkıları, dansları, replikleri olan büyük bir rol ve oynayacak olan öğrenci...”

Bütün çocuklar heyecanla nefeslerini tuttular.

“...benim kendi güzel yeğenim, Angus!”

“NE!” diye bağırdı Angus. “HAYATTA OLMAZ!”

“Ah, ama kesinlikle olacak!” dedi Lobelia.

“Hayır, bunu asla yapmayacağım, Lobelia Teyze!” diye bağırdı Angus.

“Bu bir erkekler okulu, Angus,” dedi Lobelia. “Hiç kız öğrenci olmadığı için, kız rolünü erkeklerden biri oynayacak. O kadar!”

“Köylülerden biri olsam?” diye önerdi Angus. “Ben harika köylü rolü yaparım.” Hemen şarkı söylemeye başladı: “Hani nani dani dandini dastanaaaa!”

Lobelia ona aldırmadı.

“Bunu sadece annemden intikam almak için yapıyorsunuz!” diye bağırdı Angus.

“ASLA!” dedi Lobelia. “Bunu neden yapayım ki?”

“Çünkü o sizin ablanız, Lobelia Teyze,” dedi Angus. “Siz küçükken hep sizi azarlarmış ve itip kakarmış.”

“Bunu hâlâ yapıyor,” diye homurdandı Lobelia.

“Belki öyledir,” dedi Angus. “Ama bunun acısını benden çıkarmaya hakkınız yok! Bu hiç adil değil!”

“Endişelenme, Angus,” diye fısıldadı Wiglaf. “Seni bundan bir şekilde kurtaracağız.”

“İsmi okuyacaklarım, nedimeler olacaklar,” dedi Lobelia. “Büzgübel, Bohçadudak...”

Wiglaf yine adının okunmasını bekledi ama olmadı. Büyük bir rolü olmasını beklemiyordu. Sonuçta okuldaki en kısa boylu öğrenciydi. Görünüşünün pek güzel olduğu da söylenemezdi. Ama en azından kü-

çük bir rolü hak ediyordu. Leydi Lobelia onu tamamen unutmuş muydu?

“Ve son olarak,” dedi Lobelia, “cesur şövalye rolünü oynayacak olan öğrenci... Wiglaf!”

Wiglaf’ın ağzı açık kaldı. “Ben mi? Cesur şövalye mi?” Pekâlâ! Hemen ayağa fırladı ve senaryo metnini kaptı. Anne ve babası oğullarının başrolü oynadığını görünce ne kadar gururlanacaklardı!

“Tebrikler, Wiglaf!” dedi Lobelia, metni uzatırken.

“Teşekkür ederim.” Wiglaf sırttı.

Erica kıskanç davranmamaya çalıştı. “Şövalye rolünü ben alamadıysam, senin almana sevindim, Wiggie.”

“Leydi Lobelia?” dedi Egomantris. “Bize söylemediniz. Oyunun adı ne?”

“*Cesur Sir Minipopo’nun Hikâyesi*,” diye cevap verdi Lobelia. Wiglaf’a döndü ve göz kırptı. “Sen de ufak tefek ve cesur bir çocuksun. Bu rol için mükemmelsin!”

2. BÖLÜM

“Huu huu! Minipopo!” diye seslendi Harley Marley, EAO yemek salonunun karşı tarafından. Bütün çocuklar kahkaha-lara boğuldular.

“Çok komik,” diye mırıldandı Wiglaf, Erica ve Angus ile birlikte kahvaltı kuyru-ğunda beklerken.

“Köylü olduğuma inanamıyorum,” dedi Erica.

“Prenses olduğuma inanamıyorum,” dedi Angus, bir tabak alırken. “Rolleri değiştirmek ister misin?”

“Hayır, üzgünüm,” dedi Erica. “Prenses olmaktansa köylü olmayı tercih ederim.”

“Hangisinin daha kötü olduğunu bilmi-yorum,” diye homurdandı Angus. “Bu aptal

oyun mu, yoksa annemin okula gelecek olması mı? Etrafta herkese kök söktürecek. Berbat!”

“Çok da kötü sayılmaz,” dedi Erica, kuyrukta ilerlerken. “Benim babam tatlıdır ama ziyafet salonundaki en parlak meşale olduğu söylenemez, bilmem ne demek istediğimi anlayabildiniz mi? Annem de sürekli gevezelik eder. Ağzını hiç kapalı tutamaz.”

“Benim annem her gün yaptığı lahana çorbası gibi kokar,” dedi Wiglaf. “Babam ise hep berbat espriler yapar.”

Wiglaf, Angus veya Erica’nın kendisine bunun çok da kötü olmadığını söylemesini bekledi.

“Zavallı sen,” dedi Angus. “Lahana gerçekten de berbat kokar!”

“Kötü espriler de dayanılmazdır,” dedi Erica.

Wiglaf endişeyle yutkundu. Fergus ve Molwena, Aileler Günü’ndeki en utanç verici ebeveynler mi olacaktı yani?

Şimdi kuyrukta en öne ulaşmışlardı.

“Bunlar da nedir?” diye sordu Erica, Tava üçünün de tabaklarına kararmış tuhaf şeyler koyarken. “Yılanbalığından daha da kötü görünüyorlar.”

“Hendek yosunu kurabiyesi,” dedi Tava. “Elimden geleni bu kadar. Bugünlerde yılanbalıkları bir hayli azaldı.” Aşçı, sakalını düşünceli bir tavırla kaşıdı. “Kaçak avcılardan hendeğe girip yılanbalıklarımı çalıp çalmadıklarını merak ediyorum.”

Wiglaf ve Angus endişeyle birbirlerine baktılar. Bir bebek ejderhayı kurtarmalarının üzerinden pek uzun zaman geçmemişti. Şatonun hendeğinde yüzmeyi ve bulduğu yılanbalıklarını mideye indirmeyi çok seven bir ejderha yavrusu! Birader Dave ile birlikte şatonun kütüphanesinde kalması gereken ama bunu genellikle yapmayan bir bebek ejderha!

“Bunlar yanmış,” dedi Angus, tabağına konan kararmış kurabiyelere bakarak.

“Sadece dışları,” dedi Tava. “Sıradaki!”

“Yemekten sonra kütüphaneye gidelim,” diye fısıldadı Wiglaf, Angus’a, birinci sınıf öğrencilerine ait masaya yaklaşırlarken. “Kontrol etmemiz gereken bir şey var ve kitaplardan söz etmediğimi sen de biliyorsun.”

“Birader Dave?” diye seslendi Wiglaf, kütüphane kapısından girerlerken. Rahip, oyun metinlerinden birini yazarken uyuya kalmıştı. Başını kollarına yaslamıştı. Bebek ejderha Kurtçuk da onun ayaklarının dibinde uyuyordu.

Wiglaf’ın sesini duyduğunda, Kurtçuk asanın altından fırladı ve sevinçle onun üzerine atıldı: “Annnnnnnnnnnne!”

Wiglaf, onun uzun yeşil boynundaki parlak pulları okşadı. Kurtçuk ejderha yumurtasından çıktığında gördüğü ilk kişi Wiglaf olduğundan, onu annesi sanıyordu.

Kurtçuk bundan sonra Angus'a yöneldi. Arka bacaklarının üzerinde doğrulup oturdu ve bir patisini uzatarak yiyecek bekledi.

"Yiyeceklerini kazanmalısın," dedi Angus. "Kurtçuk, otur ve bekle!"

Ejderha bir heykel gibi hareketsiz kaldı.

Angus bekledi. "Rahat!" dedi sonunda.

Kurtçuk daireler çizerek koşmaya başladı.

"Kurtçuk," dedi Angus. "Yak!"

Kurtçuk burun deliklerinden alev üflledi.

"Aferin sana, Kurtçuk!" Angus ceplerini karıştırdı ve yılanbalığı aradı. Ama bulabil-
diği tek şey, yemek yerine cebine attığı ya-
nık kurabiye oldu. Kurtçuk'a uzattı.

Kurtçuk kurabiyeyi kaptı ve ağzına sok-
masıyla tükürmesi bir oldu. BONK! Kura-
biye, Birader Dave'in kel başından sekti.

"Aziz Marvin'in eldiveni adına!" diye ba-
ğırdı Birader Dave, yerinden sıçrarken.
"Uyuyan bir rahibi uyandırmak istiyorsa-
nız, taş atmaktan daha iyi yollara başvura-
bilirsiniz!"

“Üzgünüz, Birader Dave,” dedi Angus. “Kazaydı. Ayrıca başınıza gelen bir kurabiye-yeydi; taş değil.”

Kurtçuk, kütüphanecinin üzerine atladı. Çatallı pembe diliyle adamın başını yaladı.

Sonra tekrar Wiglaf’ın üzerine atıldı ve önünde sırtüstü yere yattı. Wiglaf onun beyaz karnını ovaladı. Kurtçuk mutlu bir şekilde mırladı.

“Birader Dave?” dedi Wiglaf, Kurtçuk’un karnını ovalamaya devam ederken. “Kurtçuk’un şato hendeğine girdiğini ve bütün yılanbalıklarını yediğini sanıyoruz.”

“Bunu yaptın mı, Kurtçuk?” diye sordu rahip.

Ejderha keyifli bir şekilde mırlamaya devam etti.

“Sizinle burada kalması ve sadece geceleri uçmak için dışarı çıkması gerek,” diye devam etti Wiglaf. “Yoksa Mordred onu görür.”

“Peki ya Kurtçuk, Aileler Günü’nde ortaya çıkarsa?” dedi Angus. “Bu tam bir felaket olur.”

“Endişelenmeyin, çocuklar,” dedi Birader Dave. “Gözümü bu ejderhadan ayırmam.”

“Teşekkürler, Birader Dave,” dedi Wiglaf. Sonra Angus ile birlikte provalara katılmak için kütüphane kapısına yöneldi.

Zindana girdiklerinde, Wiglaf salonun ucunda sahne olarak ahşap bir platform kurulmuş olduğunu gördü.

“Buraya bakın, oyuncular!” dedi Lobelia. “İşte en önemli kural: Gösteri devam etmeli! Repliğinizi unutsanız da, herhangi bir aksilik olsa da, gösteri devam etmeli. Anlaşıldı mı?”

Bütün öğrenciler başlarıyla onayladılar.

“Güzel,” dedi Lobelia, gülümseyerek. “Okuma, Bölüm 1, Sahne 1. Köylüler, başlayın!”

Erica köylüleri sahneye getirdi.

“Köylüler, Sir Minipopo ve sadık adamları sahneye soldan girerken siz şarkınıza devam edeceksiniz,” dedi Lobelia.

Wiglaf ve sadık adamları sahneye çıktılar. Lobelia süpürgeleri uzattı. “Bunlar atlarınız,” dedi. “Üstlerine binin!”

Wiglaf bacaklarını bir süpürgenin tahta sapının iki tarafına koyarken ve sahte atlarla sahnede koştururken kendini gülünç hissetti.

“Dörtnala, Minipopo!” diye seslendi Lobelia. “Güzel! Köylüler, şarkınıza başlayın!”

Köylüler şarkı söylemeye başladı:

*“Bir hey nani nani nani
Bum bum bum bum hi di diiiz!
Bizler batıl inançlı köylüleriz
Ama bir iki şey de biz biliriz!
Atlarınızdan inin, soylu efendiler,
Rica ederiz, arabamıza yaklaşın,
Biz hikâyenizi anlatırken şarkıyla
İlgilidir bir prenses ve ejderhayla!”*

"Sir Minipopo? Sadık adamlar? 'Atlarınızdan inin,' sözünü duyduğunuzda, atlarınızdan inin," dedi Lobelia. Metni karıştırdı. "Şimdi, neredeydik?"

"Bir köylü, şövalyeye kim olduğunu soracak," dedi Erica. "Şövalye de ilk şarkısını söyleyecek."

"Teşekkür ederim, Eric," dedi Lobelia. İşaret verdi.

Wiglaf öne geldi ve şarkı söylemeye başladı:

*"Sir Minipopo'dur adım,
Şövalye olarak ünümü kazandım,
Genç yaşlı ejderha öldürerek,
Gencim, küçüğüm ama çok cesurum!"*

Sadık adamlar şarkıya katıldı:

"Gençtir, küçüktür ama çok cesurdur!"

"Bir daha sefere daha yüksek sesle söyle, Wiglaf," dedi Lobelia. "Çok güzel, köylüler. Şarkıya devam."

Erica köylülere liderlik ederek şarkıyı öğretti:

*"Bir hey nani nani nani
Bir prensesimiz vardı hani
Bir ejderha onu götürdü mağarasına
Ve dedi ki 'Prenses, pişirmeye başla!'
Prenses cevap verdi: 'Ah, pullu Ejderha,
Biz prensesler asla pişirmeyiz
Sadece emir verir ve yemek isteriz!'"*

"Evet! Şimdi, Angus! 'Prenses' kelimesi-
ni duyduğun anda sahneye gir ve prenses
repliklerine başla. Marley kardeşler! 'Ej-
derha' kelimesini duyduğunuzda, size gös-
terdiğim gibi dans ederek gelin."

Köylüler şarkı söylemeye başladılar:

*"Bir hey nani nani nani
Bir prensesimiz vardı hani..."*

Angus sahneye fırladı.

"Huu huu! Prenses!" diye seslendi çocuklardan bazıları.

"Kesin sesinizi!" diye bağırdı Angus.

"Şşşşt!" dedi Lobelia.

Angus teyzesine öfkeyle baktı.

Lobelia köylülere döndü ve komut verdi:
"Şarkı!"

"Bir ejderha onu götürdü mağarasına..."

Marley kardeşler sahneye girdiler. Her biri öndeki kardeşinin belini tutuyor ve her yöne tekmeler atıp duruyorlardı.

"Şimdi birlikte, ejderhalar," dedi Lobelia.
"Sağ! Sol!"

"AH!" diye bağırdı Farley. "Barley beni tekmeledi!"

"Yapmadım!" diye bağırdı Barley. "Harley yaptı!"

Marley kardeşler itişerek, birbirlerine yumruklar ve tekmeler sallayarak boğuşmaya başladılar.

“Marley ejderhalar!” diye bağırdı Lobelia. “Kendinize gelin ve uslu durun! Angus, şarkı!”

Angus ağzını isteksizce açarak şarkı söylemeye başladı.

“Ah, sakallı Ejderha, biz prensesler asla pişirmeyiz...”

“Pullar!” diye sufle yaptı Erica.

“Teşekkürler, Eric,” dedi Lobelia. “Angus, sen hiç sakalları olan bir ejderha gördün mü? Hayır? Evet, hayır!”

“Beni köylü yapının!” diye yalvardı Angus. “Lütfen, lütfen, lütfen, Teyze!”

Lobelia kollarını göğsünde kavuşturdu ve başını iki yana salladı. “Kesinlikle hayır.”

3. BÖLÜM

“**D**ikkat!” Müdür EAO yemek salonuna girdi. Kırmızı kadife pelerini arkasından sürükleniyordu. Elinde bir tablo vardı.

“Aileler Günü’ne on gün kaldı. Ah, harika bir gün olacak!” Mordred öndeki altın dişlerini parlatarak sırttı. “Bağışlar, katkılar ve ders paralarını ödemeyen ailelerden yapılacak tahsilatlar, para kesemi daha da şişirecek!” O kadar altını düşününce, menekşe rengi gözleri heyecanla parladı.

Ders parası! Wiglaf kaşlarını çatı. EAO’nun dönem ücreti yedi kuruştı. Hâlâ yedi kuruş borcu vardı.

Mordred elindeki tabloya baktı. “EAO’da Aileler Günü, Aileler Günü Kut-

lama Yazısı Yarışması'nın kazananı tarafından karşılanacak.

"O kişi de ben olacağım!" dedi Erica. Hemen defterini çıkarıp bir şeyler karalamaya başladı.

"Diğer aktivitelere gelince," dedi Mordred, "Sir Mort'un sınıfının yapacağı bir iz sürüş yürüyüşü, Koç Plungett'in sınıfının yapacağı kılıç dövüşü, Üstat X'in sınıfının silah teknikleri gösterileri olacak. Bunun dışında, aileleriniz evlerine götürebilecekleri hatıra eşyaları satın alabilecekleri EAO Hediyeelik Eşya Dükkanı'nda bol bol zaman geçirecekler."

Bunları dinlerken, Wiglaf kendi ailesini düşündü. Evet, gerçekten utanç vericiydiler. Ama onları görmek için yine de sabırsızlanıyordu. Babasının kanlanmış gözlerini ve daima yemek kırıntılarıyla dolu olan sarı sakalını hatırlıyordu. Ve annesinin çenesindeki kocaman beni.

"Sizce bu nasıl?" diye sordu Erica. Yazdıklarını Wiglaf ve Angus'a fısıldayarak okumaya başladı.

*"Ho! Hey! Merhaba EAO'ya
Sahip olduğumuz her şeyi göstereceğiz
sizlere*

*Seveceksiniz hepsini fazlasıyla
Ho! Hey! Sevgili EAO! Hay hay hay!"*

"Fena değil," dedi Angus.

"Yemeklerinize dönün, çocuklar," dedi Mordred, tabloyu kontrol ederken. "Wiglaf dışında hepiniz."

Müdür birinci sınıf öğrencilerinin masasına yaklaşıırken, Wiglaf endişeyle bekledi.

"Sen!" diye gürledi Mordred. "Ders ücreti için tek bir kuruş bile ödememişsin!"

"Hayır, efendim," dedi Wiglaf. "Ödemedim."

Aslında çoğu geceler okula bir ödeme olarak Tava'nın bulaşıklarını yıkıyordu. Ama her nedense, Tava bu düzenlemeyi Mordred'e hiç açıklamamıştı.

"Şey, evlat," dedi Mordred. "Eğer Aileler Günü'nün sonuna kadar senden yedi kuruş

alamazsam, seni okuldan atmak zorunda kalacağım.”

“Mordred Dayı!” diye bağırdı Angus. “Hayır!”

“Kendi işine bak, Angus!” dedi Mordred, hızlı adımlarla uzaklaşırken.

Wiglaf endişeyle yutkundu. Anne ve babasının Aileler Günü’nün sonuna kadar yedi kuruş hazırlaması pek mümkün görünmüyordu. Anlaşılan Wiglaf EAO’ya veda etmek zorunda kalacaktı.

“Endişelenme, Wiggie,” dedi Erica. “Bir şeyler düşünüyoruz. Yeterince zamanımız var. Buradan gitmene izin verecek değiliz.”

Ertesi hafta Wiglaf’ın endişelenmeye hiç fırsatı olmadı. Her günü provayla geçti. Repliklerini ve şarkılarını öğrenmek için çok çalıştı. Erica da ona yardım etti. Kendi rolünü – ve herkesin rollerini – çok iyi ezberlemişti. Biri repliğini unuttuğunda, Erica birkaç kelimeyle sufle yapıyor, böylece oyunun devam etmesini sağlıyordu.

Öğleden sonraları dersler bitince, çocuklar sınıfları, koridorları ve yemek salonunu temizliyorlardı. Mordred, Aileler Günü'nde okulun kusursuz olmasını istiyordu. Wiglaf sadece geceleri birinci sınıf yatakhanesindeki yatağına uzandığı zaman sahip olmadığı yedi kuruşla ilgili endişelenecek zamanı bulabiliyordu.

"Endişelenme, Wiggie," diyordu Erica. "Bir şeyler düşünürüz."

Ama aynı şeyi Angus oyundaki rolüyle ilgili sızlandığında da söylüyordu. Ama Angus bugüne kadar bütün provalarda prenses rolünü oynamaya devam etmişti.

Bir gece meşaleler sönmeden hemen önce, Erica, Angus ile Wiglaf'ın yataklarına geldi. "Bu şimdیه kadar yazdığım en iyi karşılama metni. Dinleyin," dedi.

*"Kocaman bir merhaba EAO ailelerine!
Hurraa! Hurraa! İşte geldiniz okulumuza!
Konuşacaksınız öğretmenlerimizle*

*Keyifleneceksiniz gösterilerimizle
Nasıl öldürürüz göstereceğiz
Saman ejderhalarla yaparız egzersiz
Aileler Günü'nde göreceksiniz umarız
Ne kadar çok seviyoruz EAO'yu, hey!"*

"Yarışmayı kazanacağın kesin," dedi Wiglaf. Neşeli görünmeye çalışıyordu. Ama kendini hiç de neşeli hissetmiyordu. Çok yakında EAO'ya sonsuza dek veda etmek zorunda kalacağına inanamıyordu.

Her geçen gün, zindan biraz daha az zindana benziyor ve giderek Muhteşem Lobelia Eğlence Dünyası'na dönüşüyordu. Sahnenin önüne bir perde asılmıştı. Bir köy ve bir ejderha mağarasından oluşan dekorlar hazırlanmıştı.

"Bugün kostümlü prova yapacağız!" dedi Lobelia, bir gün öğleden sonra. "Hemen gidin ve üzerinde isminiz yazılı olan kostümü bulun. Giyinip buraya gelin ve başlayın!"

Wiglaf heyecanlıydı. Daha önce hiç zırh giymemişti. Herkes kostümlerini kaparken bekledi. Sonra rafa yaklaştı. Parlak, gümüş süslü bir zırh görmeyi bekliyordu ama bunun yerine donuk gri metalle hazırlanmış minik bir zırh buldu. Üstelik fazla küçüktü! Bu kadar minik bir kostümü nasıl giyebilirdi ki? Muhtemelen bir hata olmalıydı.

Lobelia koşarak yanına geldi. "Kostümünü giymene yardım edeyim," dedi. Göğüs parçasını raftan aldı ve Wiglaf'ın üzerine geçirdi.

"Ahh!" dedi Wiglaf.

"Karnını içeri çek, Wiglaf." Lobelia kayışları bir daha dürttü. "İşte!" Tokayı taktı.

Wiglaf nefes almakta bile zorlanıyordu.

"Küçük olduğunu biliyorum," dedi Lobelia, bacak parçaları yerleştirilirken. "Ama Sir Minipopo, olabildiğince minik görünmek zorundasın. Aynı fikirde değil misin?"

"Hhhhhh," dedi Wiglaf.

"Güzel!" Lobelia minik bir miğferi zorlukla Wiglaf'ın başına geçirdi ve sadık

adamlardan birine yardım etmek için uzaklaştı.

Miğfer o kadar sıkıydı ki! Beyaz kuştüy-leri de Wiglaf'ın yüzüne düşüyor, etrafını görmesini zorlaştırıyordu.

"Ah, çok sıkı olmuşsun!" diye bağırdı Harley Marley.

"Hey! Minipopo!" diye bağırdı Farley.

"Kesin şunu," dedi Wiglaf. Sonra Angus'a baktı. Sarı bukleleri olan bir peruk takmıştı. Başının tepesinde – güya – altın bir taş vardı. Lobelia, yerlere kadar uzanan tuvaletin düğmelerini ilikliyordu.

"Bu çok zalimce, Lobelia Teyze!" diye inledi Angus.

"Saçmalama!" Lobelia, yeğeninin yakasındaki dantelleri düzeltti. "Çok güzel bir prenses oldun. Siz ne dersiniz, çocuklar?"

4. BÖLÜM

BAM! BAM!

“Duyduk duymadık demeyin!” Tava birinci sınıf yatakhanesinin kapısında durmuş, çorba kepçesiyle bir tavaya vuruyordu. “Yarın EAO’da Aileler Günü. Bu yüzden bugün ne?”

“Aziz Blithin Günü mü?” diye bağırdı Torblad.

“Hayır,” dedi Tava. “Banyo günü!”

Yatakhane aniden sessizleşti. Bir defasında banyo yapmış olan Wiglaf bile kulaklarına inanamıyordu.

“Mordred’in emri. Aileleriniz sizi berbat şekilde kokmuş halde bulmak istemezler,” dedi Tava. “Bu yüzden hemen bir havlu kapın ve şato avlusuna çıkın! Hemen!” Tava,

ikinci ve üçüncü sınıfların yatakhanelerine doğru uzaklaştı.

Torblad gözyaşlarına boğuldu. “Banyo yapmanın insanı delirttiğini herkes bilir!” diye bağırdı.

“Bu sadece batıl inanç,” dedi Wiglaf. “Ben bir defasında banyo yapmıştım.”

“Gördün mü?” dedi Torblad. “Gördün mü? Ben banyo yapmayacağım! Sonumun Wiglaf gibi olmasını istemiyorum!”

“Sen git de burnunu sümkür, Torblad,” dedi Erica.

Birinci sınıf öğrencileri, temiz iç çamaşırını ve havlu bulabilmek için eşyalarını karıştırmaya başladılar. Wiglaf ve Angus kendilerininkini buldular ve kapıya yöneldiler.

“Erica?” diye fısıldadı Wiglaf, birlikte yürürlerken. “Ne yapacaksın?”

“Doğru,” diye fısıldadı Angus. “Sonuçta senin... biliyorsun, sen kızsın.”

“Biliyorum,” dedi Erica. “Ama bu sorunu önceden tahmin etmiştim. Evden bir mek-

tup geldi." Katlanmış bir parşömeni açarak okumaya başladı:

Ejderha Avcıları Okulu Müdürü'nün Dikkatine,

Eric okuldaki tüm spor derslerine katılabilir ama asla banyo yapamaz. Asla. Ne olursa olsun banyo yapmasına izin vermiyoruz.

Saygılarımızla,

Anne ve babası

Barbara ve Kenneth

Not: Ciddiyiz!

"Bunu keşke ben de düşünmüş olsaydım," dedi Angus, avluya doğru yürürlerken.

"Banyo yok, ha?" dedi Tava, Erica'nın parşömenini okuduktan sonra. "O zaman banyo yok."

Erica, iki arkadaşına döndü. "Ben kütüphaneye gidiyorum," dedi. "Bir şeyi kontrol edeceğim."

“Mükemmel,” dedi Angus, Erica’nın arkasından.

“Haydi, çocuklar,” dedi Tava. Wiglaf ve Angus’u, ateş üzerinde bekleyen devasa bir kazana doğru götürdü. Dumanı tüten suyu bir sopayla karıştırdı. “Haydi başlayalım, ha?”

“Eyvah!” dedi Wiglaf, köpükleri gördüğünde. “Kaynar suyla mı banyo yapacağız?”

“Elbette ki hayır,” dedi Tava. “Bunlar üniformalarınız için. Soyunun çocuklar. Hepsini kazana atın. Sonra da gidip hendeğe atlayın.”

“Hendeğe mi?” diye haykırdı Angus. “Hendeğin suyu buz gibi! Üstelik de yapış yapış. Şimdi olduğumuzdan daha berbat kokuyor!”

“Öyle,” dedi Tava, başıyla onaylayarak. “Ama Müdür Mordred böyle emretti. Haydi.”

Wiglaf ve Angus, üniformalarını çıkarıp kaynayan kazanın içine attılar. Sonra ince havlularına sarındılar ve köprüye doğru yürüdüler. Düzinelerce mutsuz çocuk, bele

kadar yükselen hendek suyunun içinde ayakta durarak tir tir titiyorlardı.

“Haydi birlikte atlayalım,” dedi Wiglaf. “Üçe kadar sayacağım.” Havlularını bir ağaç dalına astılar. Wiglaf saymaya başladı: “Bir... iki... iki buçuk... üç!” Ve birlikte hendeğe atladılar.

Brrrrrr! Su buz gibiydi! Wiglaf üzerindeki pislikleri temizlemeye başladı. Tam o sırada, bir şeyin bacağına süründüğünü hissetti. Yosun olduğu şüphesizdi. İtmek için elini uzattı ama pullu ve sert bir şeye dokundu.

“Angus... suda... bir şey... var,” dedi Wiglaf. “*Bir şey.*”

“N-n-n-ne?” dedi Angus. Soğuktan dişleri tıkırdarken Wiglaf’a yaklaştı. Suyun altına uzandı. Gözleri fal taşı gibi açıldı. “Ö-ö-ö-öyle.”

Hendeğin içinde hemen önlerinde yeşil bir baş ortaya çıktı. Ejderha tam “Annnnnnnn...” derken Wiglaf atıldı ve onu kafasından tutup tekrar suyun altına itti.

Birkaç saniye sonra Kurtçuk'un başı tekrar çıktı. Sarı ve kırmızı gözleri parlıyordu.

Wiglaf bu bakışı tanıyordu. Kurtçuk oynamak istiyordu. Ejderha başını suya soktu ve ağzını suyla doldurdu. Sonra yukarı fırladı ve ağzındaki suları Wiglaf ile Angus'un üzerine püskürttü.

"Kes şunu, Kurtçuk!" diye fısıldadı Wiglaf, telaşla. "Seni görmelerini mi istiyorsun?"

Kurtçuk hemen tekrar suya daldı.

Angus yüzünü kollarıyla kapadı ve Kurtçuk ortaya çıkıp yine su püskürttü.

"Orada neler oluyor?" diye bağırdı Torblad. Köprünün diğer tarafındaydı.

Wiglaf ve Angus, Kurtçuk'un üzerine atlayıp başını suyun altına soktular.

"Hiçbir şey!" diye seslendi Angus.

Wiglaf, Torblad'ın kendilerine doğru yüzdüğünü görünce olduğu yerde donup kaldı.

Kurtçuk'un başı yine dışarı fırladı.

“AAAAAAAAAAAAHHHHHHH!” diye bağırdı Torblad.

Wiglaf, Kurtçuk’un üzerine atladı ve onu tekrar suyun altına itti.

“Sorun ne?” diye seslendi Harley Marley, köprünün diğer tarafından.

“Canavar!” diye bağırdı Torblad. “Bir canavar gördüm!”

“Hah!” dedi Harley. “Banyo yaptığın için delirmeye başladın bile işte!”

Torblad bir çığlık attı ve kıyıya doğru yüzmeye başladı.

“Angus!” diye bağırdı Wiglaf, ejderhayı gizlemeye çalışarak. “Havlunu al!”

Angus suyun üzerinden uzandı ve dalda asılı duran havlusunu aldı. Geri döndüğünde, Wiglaf havluyu Kurtçuk’un başına örttü.

“Çabuk! Şatoya doğru yüz!” dedi Wiglaf, kendisi de yüzerek. “Annenin peşinden gel, Kurtçuk,” diye ekledi. Neyse ki Kurtçuk onlarla birlikte yüzmeye başladı.

“Bakın!” diye bağırdı kıyıda duran Torblad. “Yüzen bir havlu! Ah, zavallı ben! Gerçekten deliriyorum!”

Wiglaf, Angus ve Kurtçuk, şatonun arka tarafına dolanana kadar yüzmeye devam ettiler.

“Güzel, ortalıkta kimse yok,” dedi Wiglaf, nefes nefese.

“Kurtçuk! Otur!” diye emretti Angus.

Kurtçuk hemen oturdu. Ama yeşil başı hâlâ hendek suyunun üzerindeydi. Sarı ve kırmızı gözleri Angus’un üzerine dikilmişti.

Angus, Kurtçuk’un gözlerine dik dik baktı ve kesin bir tavırla konuştu: “KONTROL BENDE! Yarın Aileler Günü, Kurtçuk. Yardımına ihtiyacımız var.”

Kurtçuk hiç kıpırdamıyordu.

Wiglaf, Erica’nın kıyıda koşarak onlara doğru geldiğini gördü.

“Kurtçuk kayıp!” diye bağırdı Erica. “Kütüphanede değ...” O anda durdu ve suyun üzerinde duran Kurtçuk’un başına baktı. “Değil.”

Angus bakışlarını Kurtçuk'tan ayırmadı. "Yarın, Kurtçuk," diye devam etti, "akşam yemeği için sana en sevdiğin yemekleri getireceğim. Hendek sazı, hendek sümüşü, hendek yosunu ve yılanbalığı."

Kurtçuk'un ağzı sulandı.

"Ama ancak," diye devam etti Angus, "ANCAK bütün gün kütüphanede kalırsan bunları alabileceksin. Anladın mı, Kurtçuk?"

Kurtçuk gözlerini kırptı.

"Şimdi hemen kütüphaneye dön, hemen!" dedi Angus.

Ejderha yükseldi. Kanatlarını açtı, hendenkten fırladı ve kanat çırpmaya başladı.

Ejderha havada yükselip kütüphaneye doğru uçarken, Wiglaf esintiyi hissetti.

"Anladı, değil mi?" dedi Angus. "Bence kesinlikle anladı."

"Umarım," dedi Wiglaf. Ama bir ejderha yavrusuna güvenip güvenemeyeceklerini gerçekten merak ediyordu.

5. BÖLÜM

Büyük gün gelip çattı. Aileler Günü! Bu gerçekten de Wiglaf'ın EAO'daki son günü olabilir miydi? Wiglaf üniformasını giymeye çalışırken bunu düşünüyordu. Üniforması çok sıkıydı. Yıkandığı için çekmiş miydi acaba?

"Çok endişeliyim," dedi Angus, saçlarını tararken. "Annem uzun süredir beni görmedi. Umarım daha da şişmanladığımı düşünmez." Karnını içeri çekti.

"Ben de endişeliyim," dedi Wiglaf. "Ailem buraya geldiği için endişeliyim. Onlarla birlikte eve döneceğim için de endişeliyim."

"Eminim annem ilk iş olarak sırrımı açığa çıkaracak," dedi Erica. "O zaman da

Mordred kız olduđumu anlayacak ve beni de kovacak.”

“Kulübe hoşgeldin.” Wiglaf iç çekti. “An-nem ve babam asla yedi kuruş bulamazlar.”

“Kesin şunu!” dedi Angus. “İkiniz bura-da olmazsanız dayanamam.”

Üçü birlikte şato avlusuna çıktılar. Bir ağaca asılmış olan yazıyı görerek, okumak için yaklaştılar.

EO'DA AİLELER GÜNÜ

- AİLELERİ KARŞILAMA
- MUHTEŞEM MORDRED'İN REHBERLİĞİNDE KAMPÜS TURU
- EO HEDİYELİK EŞYA DÜKKANININ AÇILIŞI (AİLELER DÜKKANDA KALIP ALIŞVERİŞ YAPABİLİR YA DA OĞULLARIYLA BİRLİKTE DERSLERE KATILABİLİRLER)
- OKUL YEMEĞİ

● EAO MÜZİKAL GÖSTERİSİ ŞATO AVLUSUNDA VEDA

Programı incelerlerken, Mordred koşarak onlara doğru geldi.

“Wiglaf!” diye seslendi, yanlarından geçerken. “Unutma! Bana yedi kuruş borçlusun! Onları alamazsam, eşyalarını toplamaya başlayabilirsin.”

Wiglaf’ın yüzü asıldı. “O halde hemen gidip toplamaya başlayabilirim,” diye homurdandı.

“Bunu söyleme!” dedi Angus.

“Bir şeyler düşünüyoruz,” dedi Erica.

“Umarım,” dedi Wiglaf, iç çekerek. “Ama EAO’da son günüm olsa bile, tadını çıkarabilirim.” Kütüphane kulesine baktı. “Umarım Kurtçuk uslu durur.”

“Dikkat!” diye seslendi Mordred, şatonun basamaklarından. En güzel kırmızı kadife cüppesini giymişti. Mavi tuvaletinin içinde Lobelia onun yanında duruyordu;

başında da tuvaletiyle aynı renkte bir şapka vardı. Öğretmenler – Sir Mort, Koç Plungett, Profesör Pluck ve Üstat X – arkalarında duruyorlardı.

“Bugün hepimizin sabırsızlıkla beklediği büyük gün,” dedi Mordred. “Siz küçük haydutların yanlış bir şeyler yaptığınızı görürsem...”

Borazan sesleri havayı yırttı.

“Kral Ken’in pantolonu adına!” diye haykırdı Mordred, ana kapıdan giren bir çift beyaz atın çektiği altın faytonu görünce. “Bu da ne?”

“Bilmiyor musunuz?” dedi Erica. “Annem ve babam geldiler.”

“Ama bu araba som altından!” Mordred’in menekşe rengi gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. “Soylu Şövalye Konservatuvarı’nda bir Aileler Günü mü bu?” diye mırıldandı. “Bunlar da yollarını kaybetmiş olmalılar. Buraya geliyor olamazlar!”

Fayton yavaşlayıp dururken, şato avlusundaki herkes soluğunu tutmuştu. Ön taraftan bir asker indi ve faytonun kapısını açtı. Kıvrıcık kumral saçlı bir kadın, başında altın bir taçla arabadan indi.

Kraliçe gülümsedi ve el salladı. “Merhaba, vatandaşlarımız! Merhaba! Biz Kraliçe Barb ve Kral Ken, sizleri selamlıyoruz. Diz çökmeye gerek yok... Benim küçük aşkım nerede?” Kraliçe el sallamaya devam ederken etrafına bakındı. “Annen geldi hayatım! Gel de bir kucakla ve bir öpücük ver!”

Beyaz saçlı ve beyaz sakallı yaşlıca bir adam faytondan indi. Başında kürk kenarlıklı bir şapka, çapraz bir açıyla duruyordu.

“Küçük bir golf sahası,” dedi.

“Burası bir okul, Kenny,” dedi kraliçe. “Biliyorsun ki Eri...”

“Anne!” diye bağırdı Erica, annesi adını söyleyemedi. “Baba!” Koşup anne ve babasını kucakladı.

Mordred şato merdiveninden inerek kraliçe ve kralı karşıladı. Kralın pelerinini tutup nazik bir tavırla önünde diz çöktü. Sonra başı neredeyse yere değecek kadar eğildi.

“Hoşgeldiniz! Hoşgeldiniz!” diye bağırdı. “Altınları... Şey, Majesteleri!”

“Hmmm,” dedi Kral Ken.

“Efendim,” dedi Erica, “bunlar annem ve babam.”

“Oh, sizinle tanıştığım çok sevindim!” diye geveledi EAO müdürü. “Çok altıns... Yani çok değerlisiniz!”

Kraliçe Barb, önünde eğilip kalkan ve bir şeyler geveleyen müdüre bakmadı bile. “Demek okulun burası, hayatım, ha? Beklediğim kadar muhteşem değilmiş.” Sonra Erica’yı tutup kendine çekti. “Ah, kızımız olmayınca sarayımız çok boş olmuştu.”

Wiglaf yüzünü buruşturdu. Anlaşılan Erica haklıydı. Annesi geleli daha iki daki-

ka bile olmamasına rağmen, her şeyi açığa vuracak gibi görünüyordu.

“Demek bir kızınız da var,” dedi Mordred. “Hangi okula gidiyor?”

“Prensesler İlkokulu’na!” diye araya girdi Erica. “Orayı çok seviyor!” Sonra annesinin elini çekti. “Haydi, anne. Sana egzersiz ejderhamızı göstereceğim.” Böylece annesini oradan sürükledi.

“İyi olur!” dedi Kral Ken, onların arkasından uzaklaşırken.

Diğer aileler de geliyorlardı. Aralarından bir çift, üzerlerinde “Biz Ayaktırnağı’ndanız!” yazan tişörtler giymişlerdi. Torblad onları karşılamak için koştu. İri yarı bir kadın ve adam şato avlusuna girince, dört Marley kardeşler onlara doğru koştular.

“Seninkilerden haber var mı?” diye sordu Angus.

“Henüz bir şey göremiyorum,” dedi Wiglaf. Acaba daveti almamışlar mıydı? Ya Aziz Spiffin Günü’nün ne zaman olduğunu

bilmiyorlarsa? Etrafına bakındı. Acaba ne-redeydiler?

“Annem genellikle herkesten önce gelirdi,” dedi Angus. “Nerede olduğunu merak ediyorum.”

“Belki de trafiğe takılmıştır,” dedi Wiglaf. “Avcılar Yolu’nun bir koyun sürüsü geçtiği zaman nasıl tıklandığını bilirsin.”

“Gelmezse sorun değil,” dedi Angus. “En azından aptal oyunda aptal prenses rolünü aptalca oynadığımı görmek zorunda kalmaz.”

O sırada Wiglaf’ın burnuna berbat ve ağır bir koku geldi. Lahana çorbası! İşte, Molwena ve Fergus kapıda duruyorlardı! Molwena elini önlüğünün cebine attı, bir tutam tuz çıkardı ve omzundan aşağı serpti.

“Oğlumuz nerede?” diye sordu Fergus. Sonra göğsünü yumrukladı ve yüksek sesle geçirdi.

“Anne! Baba! Buradayım!” Wiglaf onlara doğru koştu. Angus da arkasından gitti.

“Ah, Wiglaf!” Molwena oğlunu kucakla-

dı. Sonra hafifçe itti ve baştan aşağı süzdü. "Her zamanki gibi zayıfsın." Önlüğünün cebinden bir şişe çıkardı ve Wiglaf'a verdi. "Benim güzel lahana çorbam sana iyi gelir."

"Bu arkadaşım, Angus," dedi Wiglaf. "Annesi gelene kadar bizimle birlikte kalacak."

"Sen ne kadar güzel, besili bir çocuksun!" dedi Molwena, heyecanla.

Angus gülümsedi.

"Gelin, size okulu gezdireyim," dedi Wiglaf, Mordred'den uzak durmayı umarak. Ama müdür onları görmüştü bile.

"Durun bakalım!" dedi Mordred. "Sizlerle konuşmak istediğim bir şey var!"

"Mordred Dayı?" dedi Angus, müdür yaklaşırken. "Annem neden gelmedi?"

"Ahh!" dedi Mordred. "Sanırım onu davet etmeyi unutmuş olmalıyım."

"Siz ne dediniz?" diye bağırdı Angus.

"Boş ver, evlat," dedi Mordred. "Şalgamya bu tür şeylerden hoşlanmaz zaten. Kenara çekil! Bu köylülerle konuşmam gerek. Wiglaf! Bizi tanıştır bakalım."

“Anne, baba, size saygıdeğer müdürümüz Muhteşem Mordred’i tanıtayım,” dedi Wiglaf, Mordred’in çocuklara yapmalarını tembihlediği gibi.

“Muhteşem, ha?” dedi Fergus, koltuk altını kaşırken. “Tuniğinizin üzerindeki şu leke nedir?”

“Baba!” diye bağırdı Wiglaf. “Hayır!”

“Ne? Ne lekesi?” dedi Mordred.

“Tam şurada.” Fergus, Mordred’in göğsüne parmağıyla bastırdı. “Sümüğe benziyor.”

“Sümük mü?” dedi Mordred, dehşete kapılarak. Giysisinin üzerindeki lekeyi görmek için başını eğdi. Bunu yaptığı anda, Fergus parmağını yukarı kaldırdı ve Mordred’in burnunu dürttü.

“Seni kandırdım!” diye haykırdı Fergus, neşeyle. “Hah! Eski bir sümük şakası ama daima işe yarar!”

Angus gülmemek için kendini zor tutuyordu. Wiglaf ise ağlamamaya çalışıyordu.

“Demek, şakacı bir adamsın, Pinwickli Fergus,” diye gürledi Mordred. Cebinden bir mendil çıkarıp burnunu sildi. Menekşe rengi gözleri öfkeyle parlıyordu.

“Öyleyimidir, övünmek gibi olmasın,” dedi Fergus, gururla.

“Sana bazı haberlerim var,” dedi Mordred. “Ve şaka değil.” Burnunu çekti. “Bu berbat koku da nedir?”

“Lahana çorbam,” dedi Molwena, gururla. “Tadı kokusundan daha iyidir. Demek ister misin, Muhteşem?”

“HAYIR!” diye bağırdı Mordred. “Eğer berbat yemekler istersem, EAO’da çok daha beterleri var. Size söylemek istediğim şu: Oğlunuzun bana hâlâ dönem ücreti olarak yedi kuruş borcu var.”

“Öyle mi?” Fergus, kulağının üzerindeki bir yara kabuğunu kaşıdı.

“Evet, öyle,” dedi Mordred. “Eğer Aileler Günü’nün sonuna kadar bana yedi kuruşu ödemezseniz, oğlunuzu okuldan atıyorum!”

6. BÖLÜM

“Selamlar!” diye seslendi Mordred, ailelere ve öğrencilere. Şato merdiveninin tepesinde duruyordu.

“Mordred Dayı'nın annemi kasıtlı olarak davet etmediğine inanamıyorum!” diye homurdandı Angus. “O ve Lobelia Teyze, anneme dayanamıyorlar ama o yine de benim annem.”

Wiglaf, kolunu arkadaşının omzuna attı. “En azından, annenin seni prenses rolünü oynarken seyretmesinden endişelenmene gerek yok.”

“Sessizlik, lütfen!” diye seslendi Mordred. “Öğrencilerimizden biri, yazdığı karşılamayı okuyacak. Eric?”

Erica, üzerinde EAO ambleminin bulunduğu sancaklarla birlikte öne çıktı. Wiglaf arkadaşının yüzünün neden asık olduğunu merak etti. Erica donuk bir sesle okumaya başladı. Sancaklar, ellerinde zor duruyormuş gibi sallanıyordu.

"Babalar ve anneler! Hoşgeldiniz!

EAO'nun güvenisiniz siz!

Söyleneni yapacağınızı biliyoruz

Altınlarınızı vereceğinize inanıyoruz!

Bohçalarınızı verin, keselerinizi verin,

EAO hazinesini altınlarla doldurun!

Bize gümüş verin! Bize kuruş verin!

(Çek kabul etmiyoruz.)

EAO'yu seviyorsa güzel oğlunuz

Ödemekten yorulmasın kolunuz!"

Aileler kibar bir tavırla alkışladılar.

"Bu onun yazdığı karşılama değildi," diye fısıldadı Wiglaf.

"Kimin yazdığını tahmin edeyim," dedi Angus. "Mordred Dayı."

Mordred hevesle alkışlıyordu. “Şimdi, sizi bir okul turuna çıkarmak istiyorum,” dedi. “Beni izleyin!” Aileler onun peşinden şatoya girdiler. Wiglaf ve anne-babası arka taraflardaydı. Angus da peşlerindeydi.

Aileler şatonun girişinde toplanırken, Mordred onlara baktı. “Sevgili kraliyet çiftimiz nerede? Kral Ken? Kraliçe Barb? Eric! Aileni ön tarafa getir!”

“Bize özel muamele etmeyin,” diye seslendi Kraliçe Barb. “Arada bir vatandaşlarımızla bir arada olmayı severiz!” Yine çılgınca el sallamaya başladı.

“Nasıl isterseniz,” dedi Mordred, keyifsizce. “Burası benim ofisim.” Altın yüzüklü parmaklarıyla kapıyı işaret etti. “Büyük kararlarımı burada veririm. Çocukların burada mutlu olmasını sağlamak için ne gibi heyecanlı ve yeni dersler konabileceği gibi.” Mordred sırtıttı. “Sıradaki durağımız, EAO Ünlüler Salonu.”

Merdivenlerden yukarı çıktılar.

“Bunlar Sir Herbert Zindantaşı ve Sir Ichabod Popquiz’in heykelleri.” Mordred alçak sesle konuşuyordu. “Soylu kurucularımız.”

Kraliçe Barb yaklaştı ve gözlerini kısarak baktı.

“Bir baksana, Kenny,” dedi. “Bunlar Emekli Şövalyeler Evi’ndeki fonları çalan hırsızlara benzemiyor mu?”

“Öyle!” dedi Kral Ken.

Mordred hemen heykellerin arasından geçerek geldi ve kral daha yakından bakmadan araya girdi.

“Bu yanlış bir suçlama!” diye haykırdı Mordred. “Sonuçta fonların tamamı değildi. Sadece taşıyabilecekleri kadarını almışlardı. Ayrıca, bunlar sevgili okulumuzun tarihiyle ilgili renkli mitlerden biri.”

Mordred turu hızlandırdı ve sınıflara uğradılar. İz sürme sınıfında, Erica süper bir Bataklık Sürünüşü gösterisi yaptı. Öldürme sınıfında, Sir Mort ona mükemmel bir

Karın Deşme hareketi yaptırdı. Silah sınıfında, Kılıç Dövüşü'nde Erica bütün öğrencileri yendi. Düellosunun sonunda herkes çılgınca alkışladı. Ama Wiglaf, Kraliçe Barb'ın alkışlamadığını fark etti.

“Buradan!” diye seslendi Mordred ve grubu bir merdivenin dibine getirdi. “Şimdi hep birlikte küpü... kipt... şu yerin adı neydi? Hani şu siz çocukların okuduğunuz yer?”

“Kütüphane, efendim,” diye cevap verdi Erica. Endişeli görünüyordu.

Wiglaf'ın kalbi deli gibi atmaya başladı. Mordred daha önce kütüphaneye sadece bir kez gitmişti ve oranın ne işe yaradığını bile bilmiyordu! Wiglaf, oranın Kurtçuk'u saklamak için en güvenli yer olduğunu düşünmüştü. Ama eğer Mordred grubu oraya götürürse, Kurtçuk kesinlikle görölürdü.

Wiglaf, Angus'a endişeli bir bakış attı.

Angus çaresizce omuz silkti.

Mordred basamakları tırmanmaya başladı.

O sırada Fergus seslendi: “Tak! Tak!”

Mordred yavaşça döndü. Menekşe rengi gözleri kocaman açılmış bir şekilde Fergus'a baktı.

"Kim var orada?" diye sordu Mordred.

"Kurabiye!" diye bağırdı Fergus, neşeyle.

"Kurabiye mi?" dedi Mordred. "Kurabiye de nereden çıktı şimdi?"

"Hey sen, Kurabiye! Bana bu kadar basamağı tırmandırma!" diye seslendi Fergus.

Öğrenciler ve aileler homurdandılar.

Mordred'in menekşe rengi gözleri öfkeyle parladı.

Ama Kral Ken kahkahalarla gülmeye başladı. "Çok güzel bir espri! Bunu unutmayalım, ha, Barb?"

"Heh, heh." Mordred güler gibi yaptı. "Şey, sanırım burada çok fazla basamak var. Kraliyet konuklarımızı yormak istemem." Gözleri parladı. "Pekâlâ. Sizi doğrucaya hediyelik eşya dükkanına götüreceğim."

Hep birlikte oradan ayrılırırken, Wiglaf babasına farklı bir gözle bakmaya başladı.

Babası herkesi kütüphaneden uzaklaştırmayı başarmıştı! Wiglaf okuldan ayrılrsa bile, Kurtçuk güvendeydi. En azından şimdilik.

Şatonun arka tarafına geldiklerinde, grup geniş bir kapıda durdu. Kapının üzerinde parlak bir tabela asılıydı: EAO Hediye-lik Eşya Dükkanı.

“Buyurun!” dedi Mordred, el sallayarak ailelere içeri girmelerini işaret ederken. “Alışveriş edin! Eğlenin. Siz de öğrenciler! Ailelerinize istediğiniz şeyleri almalarını söyleyin! Sizin için almak isteyeceklerinden eminim!”

Erica hemen anne ve babasını dükkana sürükledi. Wiglaf, ailesi ve Angus da onları izledi.

“Bir EAO yılanbalığı suyu kupası mı?” dedi Erica. “Alabilir miyim, anne?” EAO flamalarına ve EAO defterlerine baktı. “Burada EAO tüy kalemi de var. Senin hoşuna gidebilir, anne. Baba, senin için de bir EAO bira şişesi!”

“Harika!” dedi Kral Ken, neşeyle.

“Hayatım, onları yerlerine koy lütfen,” dedi Kraliçe Barb, alçak sesle.

“Ne?” dedi Erica. “Neden?”

Kraliçe Barb iç çekti. “Ejderha avcısı olmak konusundaki bu gülünç fikrinden vazgeçme zamanının artık gelmedi mi, hayatım?”

“Asla!” dedi Erica. “Burayı seviyorum. Ayın Gelecekteki Ejderha Avcısı ödülünü herkesten çok kazandım. Doğru değil mi, Wiglaf? Doğru değil mi, Angus?”

Çocuklar başlarıyla onayladılar.

“Sana bazı haberlerimiz var, hayatım,” dedi Kraliçe Barb. “Doğru değil mi, Kenny?”

“Ona anlat,” diye cevap verdi Kral Ken, EAO bira şişesini elinden bırakmadan.

“Gel,” dedi kraliçe. “Biraz temiz hava alalım ve sohbet edelim.” Vatandaşlarına el sallayarak dükkan kapısına yöneldi.

Erica arkadaşlarının yanından geçerken, Angus ve Wiglaf’ın yüzlerine baktı. “Bundan hiç hoşlanmadım,” dedi.

“Seni mümkün olan en kısa sürede buluruz,” dedi Wiglaf.

Dükkan çok kalabalıktı. Anne ve babalar raflarda duran EAO Tunikleri, EAO pantolonları, EAO miğferlerini alıp incelerken, Wiglaf zorlukla nefes alabiliyordu. EAO müdürünün çerçeveli portreleri vardı. EAO bira kupaları, EAO buz sandığı mık-natısları, EAO oyuncak kılıçları, EAO kokulu mumları... *EAO mumları nasıl koka-bilir acaba?* diye düşündü Wiglaf. *Küf? Sıçan pisliği? Eski çorap?*

Kalabalığın içinde kendilerine zar zor yol açarak sonunda dükkandan çıkmayı başardılar. Şato avlusundaki yemek örtülerine doğru yöneldiler. Çimenlerin üzerine renkli ve büyük piknik örtüleri serilmişti.

“Bizimle birlikte ye,” dedi Wiglaf, Angus’a.

“Aç değilim,” dedi Angus. “Annem gelmiyor. Oyunda kendimi tam bir aptal yerine koymak üzereyim. Bu hayatımın en berbat günü.”

Angus aç değil mi? Gerçekten çok üzgün olmalı, diye düşündü Wiglaf. “Benim de hayatımın en güzel günü olduğu söylenemez,” dedi.

Erica ve ailesi, kraliyet mavisini bir piknik örtüsünün üzerinde oturuyorlardı. Yanlarından geçerlerken, Wiglaf arkadaşının gözlerinin kızarmış ve şişmiş olduğunu gördü. Erica ağlıyor muydu? Erica hiç ağlamazdı ki!

Wiglaf ve Angus’u görür görmez, Erica ayağa fırladı. “Sizinle konuşmam gerek,” dedi. “Bu hayatımın en kötü günü!”

Üçü birlikte şato duvarına doğru yürüdüler.

Erica gözlerini sildi. “EAO’dan ayrılmak zorundayım,” dedi, sesi titreyerek. “Ailem beni Prensesler İlkokulu’na gönderiyor!”

7. BÖLÜM

“İkiniz de okuldan ayrılıyor musunuz yani?” diye uludu Angus. “Burada tek başıma mı kalacağım?”

“İnan bana,” dedi Erica. “Gitmek istemiyorum.”

“Ben de öyle,” dedi Wiglaf. “Burayı seviyorum.”

“Annem, sadece ejderha avcılığı fikrini kafamdan atmamı istediği için EAO'ya gelmeme izin verdiğini söyledi,” dedi Erica, burnunu çekerek. “Prenses olduğum için şövalye olamayacağımı söylüyor. Ben prenses olmak istemiyorum!”

“Neler hissettiğini kesinlikle biliyorum,” dedi Angus.

“Annem, bir prenses gibi davranmaya başlama zamanımın geldiğini söylüyor,” dedi Erica. “Prensesler İlkokulu’nda Güzel Görünüş, Prenses Yürüyüşü ve Vatandaşlara Emretme gibi dersler alacağım. İyyyk!”

“Neşelen,” dedi Wiglaf. “En azından sürekli seni döven on iki ağabeyinle birlikte bir kulübeye tıklamak zorunda kalmayacaksın.”

“Bu da en az Prensesler İlkokulu kadar berbat görünüyor,” dedi Erica. “Burada kalmanın bir yolunu bulmak zorundayız!”

Piknik alanına döndüklerinde, Kraliçe Barb’ın Molwena’nın lahana çorbasından tattığını görünce Wiglaf şaşırdı.

“İlginç,” dedi Kraliçe Barb, çorbayı yuttuktan sonra. “Kenny, hayatım, sen de biraz denemek ister misin?”

“Olur, Barb,” dedi Kral Ken. “Şu espriyi öğreniyorum, biraz bekle.”

“Ve karşıdaki sersem döner ve sana ‘Kurabiye mi?’ diye sorar. Anladın mı?” dedi Fergus.

Wiglaf, anne ve babasının kraliyet ailesiyle birlikte yemek yemekten hiç rahatsızlık duymadığını fark etti.

Tatlılar yenirken, Mordred yine EAO'daki Fedakarlık Ruhu'nu açıklayan konuşmasını yapmak için ayağa kalktı. Boğazını temizledi. "Oğlunuzun okulda bütün derslerinin 5 olmasını mı istiyorsunuz? Sorun değil. EAO yemek salonuna sizin adınızın verilmesini mi istiyorsunuz? Bu olabilir. Peki ya üzerinde adınızın yazılı olduğu büyük, bakır bir plaketin bulunduğu bir kuleye ne dersiniz? Çok kolay! Bütün yapmanız gereken..."

"Tak! Tak!" diye seslendi Fergus.

"Ne? Ah, yine mi sen! Ah, pekâlâ... Kim o?" dedi Mordred, ters bir tavırla.

"Hey! Kurabiye! Çocuklarımız eve ne zaman biraz altın getirecekler?"

"Evet! Ne zaman?" diye seslendi diğer aileler. "İlanınızda böyle söz vermiyor musunuz?"

“Çocuklarımız ejderha avlamaya gidecek ve eve yığınla altınlarla dönmeyecekler miydi?” diye seslendi bir anne.

Aileler bir ağızdan bağırmaya başladılar: “Altınımızı isteriz! Altınımızı isteriz!”

Mordred’in yüzü kıpkırmızı oldu. “Sabırlı olun!” diye bağırdı. “Oğullarınız ejderha öldürme yöntemlerini yeni öğreniyorlar. Bu zaman alır! Şimdi, dediğim gibi, şato girişinde bir bakır plaket üzerine isminizi yazdırabilirsiniz. Bütün yapmanız...”

“Tak! Tak!” diye bağırdı Fergus.

Mordred’in menekşe rengi gözleri öfkeyle kızardı. “KİM... O?”

“Hey! Kurabiye! Altınımızı ne zaman alacağımızı bize söyleyemez misin?” diye seslendi Fergus.

“Evet! Evet!” diye bağırdı diğer aileler. “Altınımızı isteriz! Altınımızı isteriz!”

Mordred’in yüzü morardı. “Ne yüz­süz adamsın sen! Bana yedi kuruş borcun varken!” diye bağırdı, Fergus’a. “Üstat X ne-

rede? Bu sersemin dışarı atılmasını istiyorum!”

Ama o sırada Kral Ken araya girdi. “Harika! Harika espriler!” diye bağırdı. “Okula şaka dersi konulmalı!”

Fergus gülümsedi. “Daha fazla duymak ister misin? İstedikğin kadar anlatabilirim.”

“Devam et!” dedi Kral Ken, sırtıarak.

“Tak! Tak!” dedi Fergus.

Bu kez Kral Ken cevap verdi: “Girin?”

“Hayır, hayır,” dedi Fergus. “Kim o?” diyeceksin.”

“Ah, anladım!” dedi Kral Ken.

“Tak! Tak!” dedi Fergus.

“Geri mi geldin?” dedi Kral Ken.

“Kral Ken’in pantolonu yanıyor!” diye bağırdı Fergus. “Hiçbir halt anlamadın mı be adam?”

Bütün avlu sessizliğe gömüldü. Wiglaf neredeyse hendek sazı jöleli turtasını ağzından püskürtecekti. Babası bir krala hakaret

etmişti! Acaba zindana atılır mıydı? Yoksa idam mı edilirdi?

Kral Ken yavaşça ayağa kalktı. "Bu... bu..." dedi, "kraliyet pantolonum yandığı zaman Barb'ın söylediği şeydi."

"Bize anlatır mısınız, efendim?" dedi Molwena.

"Evet! Evet!" diye bağırdı diğer aileler.

"Ah, pekâlâ, devam edin," dedi Mordred, sinirli bir tavırla. Şatonun basamaklarına oturdu.

Kral Ken gülümsedi. "Ben... şey..."

Kraliçe Barb ayağa kalktı. "İzin ver de kraliyet vatandaşlarımıza ben anlatayım, Kenny," dedi. Ailelere el salladı. "Dondurucu bir kış günü, Kenny yürüyüşe çıktı ve geri döndüğünde sırtı tamamen donmuştu. Hiçbir şey hissetmiyordu. Kütük gibiydi."

"Anne!" diye homurdandı Erica.

"Eve geldiğinde," dedi Kraliçe Barb, "Kenny şöminede yanan ateşe sırtını vererek ısınmak istedi. Kışı hâlâ donmuş durumdaydı tabii."

“Anne! Yeter, *lütfe*n!” diye yalvardı Erica.

“O sırada ben içeri girdim,” diye devam etti Kraliçe Barb, “bu da iyi bir şeydi tabii ki. Zavallı Kenny ateşe çok fazla yaklaştı. Pantolonu yanıyordu ve farkında bile değildi. O sırada bağırdım...”

“Kral Ken’in pantolonu yanıyor!” diye bağırdı herkes.

Kraliçe Barb gülümsedi. “Kesinlikle,” dedi. “Hizmetkârlar geldi ve Kenny’nin sırtına kovalar dolusu su boşalttılar. Böylece onu kurtardılar. Ama pantolonu kurtaramadılar. Geride kalanları kırmızı kadife üzerine çerçevelettik. Sarayda herkesin görebileceği bir yere kondu. İstedığınız zaman gelip görebilirsiniz.” Kraliçe el salladı ve yerine oturdu.

Wiglaf, Erica’ya baktı. Erica başını ellerinin arasına almıştı. Anlaşılan kraliyet aileleri bile utanç verici olabiliyordu.

Mordred ayağa kalktı. “Pekâlâ, kraliyet hikâyelerinden gerçekten hoşlanırım ve

eminim siz de bu hikâyeden hoşlandınız," dedi. "Pekâlâ, öğrenciler. Leydi Lobelia, bana hepinizin oyun için Muhteşem Lobelia Eğlence Dünyası'na gitme zamanınızın geldiğini bildirdi. Aileler, olduğunuz yerde kalın."

"Oyunu seveceksiniz," dedi Wiglaf, kendi ailesine. "Benim rolüm de büyük."

"Bol şans!" dedi Molwena, Wiglaf'ın omzuna bir avuç dolusu tuz atarken.

Wiglaf ve arkadaşları tiyatroya yöneldiler. Onlar uzaklaşırken, Wiglaf okul müdürünün sözlerinin devamını duydu: "Sevgili, çok sevgili EAO aileleri! Oğlunuzun okulda bütün derslerinin 5 olmasını mı istiyorsunuz? Sorun değil. EAO yemek salonuna sizin adınızın verilmesini mi istiyorsunuz? Bu olabilir..."

8. BÖLÜM

Wiglaf sahne arkasında oturuyordu. Başındaki küçük miğferi çekiştirip duruyordu. “Keşke gitmek zorunda olmasaydım... Seni özleyeceğim, Angus.”

“Ben de öyle,” dedi Angus, lavanta rengi tuvaletini giyerken. “Düğmelerimi ilikler misin, lütfen?”

Wiglaf düğmeleri iliklemeye başladığında, Erica elinde büyük bir kutuyla yanlarına geldi.

“İşte, Wiggie, al,” dedi. “Bu benim yeni zırhım. Gittiğim yerde ihtiyacım olmayacak. Oyunda giyebilirsin.”

Wiglaf gülümsedi. “Teşekkürler, Erica!” Gümüş süslü zırhı üzerine geçirmeye koyuldu.

Erica köylü tuniğini giydi. “Buradan git-
tiğime inanamıyorum! Züppe kuzenim
Bratilda o aptal Prensesler İlkokulu’na gi-
diyor. Oradan nefret ediyorum!”

Wiglaf yeni Sir Lancelot miğferini başına
geçirdi. Parlak gümüştü. Tepesindeki kuş-
tüyü dimdik duruyordu. Siperliği denedi ve
rahatça açılıp kapandığını gördü.

“İşte şimdi gerçek bir şövalyeye benze-
din, Wiglaf,” dedi Angus.

Wiglaf sarı bukleli peruğun altındaki ar-
kadaşına baktı. Zavallı Angus. Hastalana-
cak gibi görünüyordu.

“Oh, Angus!” dedi Leydi Lobelia, ace-
leyle yanına gelerek. “Mükemmel bir pren-
ses olmuşsun!”

“Hiç sanmıyorum!” diye gürledi bir ses.

Wiglaf sesin geldiği tarafa döndüğünde,
üzerinde tıpkı Angus’un giydiği gibi lavan-
ta rengi bir tuvalet olan bir kadınla karşı-
laştı. Saçları tıpkı Angus’un peruğu gibi sa-
rı bukleliydi.

“Anne!” diye bağırdı Angus. “Buradasın!”

“Ve görünüşe bakılırsa tam da zamanında gelmişim!” dedi Şalgamya. “Bu kostümle sahneye çıkmayacaksın.”

“Mordred Dayı seni davet etmediğini söyledi,” dedi Angus.

“Etmedi,” dedi Şalgamya. “Bu sabah Avcılar Yolu’ndaki bir köylüden öğrendim. Elbette hemen buraya koştum.” Oğlunu baştan aşağı süzdü. “Şimdi, o kostümü üzerinden çıkar, bayım.”

Angus sıırttı. “Geldiğine çok sevindim, anne.”

“Sanırım bu senin şaka anlayışının bir ürünü, Lobelia,” dedi Şalgamya, kız kardeşine öfkeyle bakarak. “Benimle alay etmeye mi çalışıyordun?”

“Elbette hayır, Şalgamya!” dedi Lobelia. “Angus başrollerden birini aldı. Prensesi oynuyor!”

“Bu olmayacak!” dedi Şalgamya.

Erica ayağa fırladı ve hemen Angus'un düğmelerini çözmeye başladı. Angus tuvaleti üzerinden çıkardı.

"Şalgamya, oyunumu mahvedeceksin... benim için her şeyi daima mahvettiğin gibi," dedi Lobelia, hıçkırıklara boğularak. "Rolü başka birine öğretecek zamanımız yok! Aileler burada! Gösteri devam etmeli!"

"Haydi, Angus," dedi Şalgamya. "Gidip kendimize oturacak bir yer bulalım. Oyunun iyi olacağından eminim." Angus'un elini tuttu ve onu sürükledi.

"Gösteri devam etmeli," dedi Leydi Lobelia. "Ama nasıl? Nasıl?"

Wiglaf, Erica'yı dürttü. "Sen yapabilirsin," dedi. "Herkesin rolünü biliyorsun nasıl olsa." Birden, Wiglaf'ın aklına bir fikir geldi. "Erica! Ya ailene aslında nasıl doğuştan bir prenses olduğunu gösterirsen? Kim bilir? Belki de Prensesler İlkokulu'na gitmene gerek olmadığına karar verebilirler!"

Erica gülümsedi. “Bu işe yarayabilir,” dedi. Hemen yerinden fırladı ve koşarak Lobelia’nın yanına gitti. “Prenses ben olacağım,” dedi. Köylü kostümünü hemen üzerinden çıkardı ve lavanta rengi tuvaleti giydi.

Wiglaf, Erica’nın görünümünden hoşlandı. Angus’un da prensesi oynamasına gerek kalmamıştı. Şimdi bir de Mordred’i kendisinin EAO’da kalmasına izin vermeye ikna edebilirse, bütün sorunlar çözülecekti.

Perdenin diğer tarafında, Wiglaf seyircilerin yerlerini aldığını duyuyordu. Birden neler olup bittiğini fark etti. Wiglaf sahne-
de yüzlerce insanın karşısında olacaktı! Lobelia seyirciyi selamlamak için perdenin önüne çıkarken, Wiglaf’ın kalbi deli gibi atmaya başladı.

“Taraftımdan yazılmış ve yönetilmiş olan *Cesur Sir Minipopo’nun Hikâyesi*’ni sizlere sunmaktan gurur duyuyorum!”

Perde kalktı ve Sir Minipopo süpürge atının üzerinde dörtnala koşarak sahneye girdi. Hemen arkasında sadık adamları kendi süpürge atlarının üzerinde dörtnala geliyorlardı. Köylüler şarkı söylemeye başladılar:

*“Bir hey nani nani nani
Bum bum bum bum hi di diiiz!...”*

Kısa süre sonra, Sir Minipopo ve sadık adamları, ejderhanın prensesi esir tuttuğu mağaranın girişinde duruyorlardı. Wiglaf şarkısını söylemeye başladı:

*“Sir Minipopo’dur adım
Ejderha avıdır benim işim
Mağarandan çık hemen ejderha
Yoksa gelirim hemen yanına ha!”*

“İşte benim oğlum!” diye bağırdı Fergus, gururla. Wiglaf kızardı ama bir yandan da çok mutlu oldu.

Şövalyenin sadık adamları, nakaratı söylediler:

“Gençtir, küçüktür ama çok cesurdur!”

Bu, ejderhayı oynayan Marley kardeşlerin ortaya çıkması gereken andı ama... neredeydiler?

Wiglaf boğazını temizledi ve şarkının son iki mısrasını daha yüksek sesle tekrarladi:

*“Mağarandan çık hemen ejderha
Yoksa gelirim hemen yanına ha!...”*

Hâlâ ortada bir ejderha yoktu.

O sırada Wiglaf arkadan gelen hışırtıları duydu. Oh! Marley kardeşler nihayet geliyordu.

Wiglaf kılıcını çekti.

Birden, kalabalıktan bir çığlık yükseldi.

Biri korkuyla yutkundu. “Bu şey gerçek mi?”

O sırada Wiglaf'ın miğferinin siperliği yüzüne kapandı. Çocukların sesini duydu: "İmdat! Yardım edin! Kaçın!" Sadık adamlarının seslerine benziyordu. Sahneden mi kaçıyorlardı? Ama senaryoda bu yoktu ki! Neler oluyordu?

Wiglaf siperliği kaldırdı ve etrafına baktı. Gördüğü şey karşısında, gözleri fal taşı gibi açıldı. Uzun bir boynun ucunda yeşil bir baş ve yeşil pullarla kaplı bir gövde görüyordu. Çatallı pembe bir dil dışarı uzanmıştı. Keskin beyaz dişler pırıl pırıl parlıyordu. Sarı ve kırmızı gözleri gördü. Bu ejderha kostümü filan değildi!

"Kral Ken'in pantolonu adına!" diye bağırdı Wiglaf.

Bu Kurtçuk idi!

9. BÖLÜM

Kurtçuk sahnede sıçrayarak Wiglaf'a doğru yaklaştı. Oynamak istiyordu!

Wiglaf olduğu yerde donup kaldı. Ne yapabilirdi? Lobelia daima "Gösteri devam etmeli," derdi. Şimdi her şey ona bağlıydı.

Wiglaf süpürge atının üzerinde Kurtçuk'a yaklaştı; bir yandan da kılıcını çekiyordu. "Korkmayın, Sir Minipopo burada!"

Seyirci neşeyle alkışladı.

"Bravo, cesur şövalye!" diye bağırdı Şalgamya. "Bravo!"

"Benim, Kurtçuk," dedi Wiglaf, alçak sesle. "Anne!"

Wiglaf ejderha dövüşü şarkısını söylemeye başladı:

*“Bir hey nani nani nani
Bum bum bum bum hi di diiz!
Biz şövalyeler ejderhaları biliriz
Gel buraya canavar, seni öldüreceğiz!”*

Seyirciler yine alkışlarken, Wiglaf fısıldadı: “Yak!”

Kurtçuk’un burnundan minik alevler püskürdü.

BUUFFFF!

Wiglaf şarkısını bitirirken, Kurtçuk’u alev püskürmeye devam ettirdi. Kılıcını salladı ve sahte atını sahnenin etrafında dört-nala koşturdu. Bu ejderhayı “öldürme” zamanı geldiğinde, Wiglaf ne yapması gerektiğini biliyordu. Yine fısıldadı: “Karın sevmeyi, Kurtçuk?”

Kurtçuk yere uzandı ve sırtüstü döndü. Wiglaf kılıcını kaldırdı ve ejderhaya saplamış gibi yaptı. Sonra dizlerinin üzerine çöktü ve ejderhanın ölüsünü incelemiş gi-

bi Kurtçuk'un yumuşak, beyaz karnını okşadı.

"Mmmm," diye mırladı Kurtçuk, mutlu bir şekilde.

Wiglaf ayaklarının üzerinde doğrulmadan, prensese şarkısını söyledi:

*"Sir Minipopo'dur benim adım
Kötü ejderhayı öldürdüm
Korkma, dışarı gel prensesim
Minik ama ne şövalyeyim!"*

Sahne arkasından sadık adamların sesi duyuldu:

"Gençtir, küçüktür ama çok cesurdur!"

Prenses, lavanta rengi tuvaletiyle sol taraftan sahneye girdi. Başını dimdik tutarak Wiglaf'a doğru yürüdü. Durdu ve Wiglaf'a tepeden bir bakış attı. Kurtçuk'un mırlaması üzerine şarkısını söyledi:

*"Prenses Belinda'dır benim adım
Alev püsküremez bu ejderha bir daha
Ben özgürüm ve sen nazıksın şövalye
Miniksin ama inan, değildir umurumda!"*

Nedimleri şarkı söyleyerek geldiler:

*"Gençtir, küçüktür ama değildir prense-
sin umurunda!"*

Bu, Sir Minipopo'nun prensesin elini tutarak dans etme zamanıydı.

"Kal!" diye fısıldadı Wiglaf.

Ejderha olduğu yerde donup kaldı.

Wiglaf ayağa kalktı. Erica'nın elini tuttu ve birlikte dans etmeye başladılar. Wiglaf bu sahneden hep korkuyordu, çünkü Angus dans ederken hep Wiglaf'ın ayağına basıyordu. Ama Erica sahnede hafif adımlarla salınıyordu ve ayakları asla birbirine dolanmıyordu.

Şimdi sadık adamlar sahneye geri dönmüşlerdi. Prenses, nedimelerine onlarla dans etmelerini emretti. Hep birlikte ellerini birleştirdiler ve olduğu yerde hiç kıpırdamadan yatan Kurtçuk'un etrafında döne-rek dans etmeye başladılar.

Sonunda dans bitti. Oyuncular seyirciye döndüler ve birlikte şarkı söylediler:

*"Bir hey nani nani nani
Bum bum bum bum hi di diiz!
Umarım bu güzel oyunumuzla
Çok ama çok eğlendiniiiiiz!"*

Salondaki herkes ayağa fırladı ve perde kapanana kadar neşeyle, gururla, hevesle alkışladılar.

"Bu benim oğlum, Wiglaf!" diye bağırdı Molwena.

"Bu adı unutmayın!" diye bağırdı Şalgamya. "Bir gün çok ünlü olacak!"

Köylüler eğilerek selam verirken, Wiglaf

hemen Kurtçuk'a koştı. "Rahat! Eve dön! Çabuk!"

Kurtçuk yuvarlanıp ayağa kalktı ve Wiglaf'ın yüzünü yaladı. Wiglaf eski zindanın arka kapısına doğru Kurtçuk'u itti. "Hemen Birader Dave'e git! Çabuk! Sonra seni görmeye geleceğim!"

Wiglaf sırası geldiğinde sahneye dönme-yi başardı. Erica'nın elini tuttu ve Erica eteğini tutup seyircileri selamlarken yaparken, Wiglaf da öne doğru eğilerek seyirciyi selamladı. Gerçekten de kendini bir yıldız gibi hissediyordu. Sir Minipopo olmuşsa ne zararı vardı? Seyirci onu sevmiştı ya!

Altı kez selam verdikten sonra, oyuncular Lobelia'ya büyük bir buket çiçek verdiler. Sonunda seyirci alkışlamayı bırakarak sessizleşti.

"Mükemmel, çocuklar!" diye bağırdı Mordred, sahne arkasına gelerek. "Bu ailelerinizin EAO için ellerini ceplerine sokmalarını sağlayacak." Çok neşeli görünüyor-

du. "Kostümlerinizi çıkarmak için acele etmeyin. Ailelerinizi EAO Hediyelik Eşya Dükkanı'na alışveriş yapmaya gönderdim. Şato avlusundaki vedalaşmadan önce bu son fırsatları... ve eve doğru güvenli bir yolculuktan önce, Wiglaf," diye ekledi Mordred, kötü ruhlu bir sırıtişla. Sonra hemen oradan uzaklaştı.

Lobelia sahne arkasında oyuncular arasında küçük bir parti için kurabiyeleri hazırlamıştı. Wiglaf da birkaç tane yedi.

"Ben yiyemiyorum. Ama Kurtçuk gerçekten de bir ziyafeti hak etti," dedi asık suratla, Erica'ya. "Ve bu belki de onu son görüşüm olur."

"Ben de Kurtçuk ile vedalaşmak istiyorum," dedi Erica. "Haydi gidelim, Wiggie."

Ama Wiglaf ve Erica kostümelerini değiştirmeye fırsat bulamadan önce, Angus ve Şalgamya yanlarına geldi.

"Ah, harikaydın, Sir Minipopo," dedi Şalgamya. "Kesinlikle bir yıldızsın!" Eri-

ca'ya döndü. "Sen de gerçek bir prenses gibiydin."

Erica gülümsedi. "Umarım ailem de böyle düşünüyordur."

"Kurtçuk... şey yani, ejderha ortaya çıktığında, işi çok güzel idare ettin," dedi Angus. "Ve tahmin et!" Elindeki büyük torbayı gösterdi. "Annem bir torba dolusu yiyecek getirmiş. Bu gece yatakhane de gerçekten parti yapabiliriz."

Wiglaf'ın gülümsemesi kayboldu. "B-bu gece ben yatakhane de olamayacağım, unuttun mu?"

"Nedenmiş o?" diye sordu Şalgamya.

"Okul ücretimi ödemedim," diye geveledi Wiglaf. "Müdür Mordred kalmama izin vermeyecek."

"Bu şimdiye dek duyduğum en gülünç şey," dedi Şalgamya. "Bu lanet olasıca küçük kardeşim bazen gerçekten de baş belası olabiliyor."

Wiglaf, annesini ve babasını gördü.

“Çok güzel, evlat!” dedi Fergus, Wiglaf’ın sırtına vurarak.

“O sahte ejderhayı nasıl öyle güzel oynattınız?” diye sordu Molwena.

“O, şey, açıklaması biraz zor,” dedi Wiglaf.

“Hayatım!” diye seslendi Kraliçe Barb, kralla birlikte Erica’ya doğru gelirken. “Bu ne müthiş bir performanstı!”

“Hoşunuza gitti mi?” diye sordu Erica.

“Kesinlikle!” dedi Kral Ken.

“İşte benim oğlum,” dedi Fergus, kralla bakarak. Eli hâlâ Wiglaf’ın sırtındaydı.

“Kesinlikle!” dedi Kral Ken.

“Anne!” dedi Erica. “Güzel görünme konusunda başarılı mıydım?”

“Mükemmeldin,” dedi kraliçe.

“Peki ya prenses yürüyüşüm nasıldı?” diye sordu Erica.

“Nefis!” dedi kraliçe.

“Nedimelerime emretme tarzımı beğendin mi?” diye sordu Erica.

“Ben daha iyi emredemezdım,” dedi kraliçe.

“Ben doğuştan prensesim, anne,” dedi Erica. “Beni kendi gözlerinle gördün.”

“Evet...” dedi kraliçe.

“O zaman beni neden Prensesler İlkokulu’na göndermek istiyorsun?” diye sordu Erica

“Sanırım bu konuda haklısın,” dedi Kraliçe Barb. Krala döndü. “Sen ne dersin, Kenny? EAO’da kalmasına izin verelim mi?”

“Kesinlikle!” dedi Kral Ken.

Erica’nın yüzü aydınlandı. Wiglaf onu daha önce hiç bu kadar mutlu görmediğini düşündü.

Aileler Günü, Erica için iyi geçti sonuçta, diye düşündü Wiglaf, gümüş miğferini çıkarırken. Angus için de. Üçte iki hiç de fena sayılmaz.

10. BÖLÜM

Herkes şato avlusuna dönmüştü. Birçok anne-babanın elleri, EAO Hediyelik Eşya Dükkanı torbalarıyla doluydu. Wiglaf, Lobelia ve Mordred'in ailelerle vedalaştığı şato kapısına doğru yürüdü. Mordred bozuk para atmak isteyenler için ağzı açık bir keyi elinde tutuyordu.

"Veda etmeye geldim, Leydi Lobelia," dedi Wiglaf. "Hoşça kalın, Müdür Mordred. EAO'da çok şey öğrendim."

"Elbette öğrendin, evlat," dedi Mordred. "Belki yemek, temizlik, çamaşır gibi şeylerde para kazanıp yedi kuruşu biriktirebilirsen, geri dönebilirsin."

"Bunu çok isterim, efendim," dedi Wiglaf.

“Mordred!” diye bir ses gürledi. Bu kez Wiglaf dönüp bakmaya gerek duymadı. Şalgamya’nın sesini artık tanıyordu. “Seninle bir-iki çift laf edelim, kardeşim!”

“Şalgamya!” diye inledi Mordred. “Sen bunu nasıl... yani... davetimi aldığına çok sevindim.”

“Bana davetiye filan göndermediğini çok iyi biliyorsun, Mordiş,” diye gürledi Şalgamya. “Şu Wiglaf’ın okuldan ayrılmasıyla ilgili saçmalık nedir?”

“Ama bana parasını ödemedi,” dedi Mordred, inleyerek.

“Şu andan itibaren, Yetenekli Genç Aktörler İçin Muhteşem Şalgamya Burs Fonu’nu kuruyorum.” Şalgamya elini cebine attı ve bir avuç dolusu para çıkardı. Paraları Mordred’in eline sayarken, Wiglaf’ın kalbi mutlulukla doldu. “Bir, iki, üç, dört, beş, altı ve yedi. İşte Mordiş, ders ücreti tam olarak ödendi. Wiglaf burada kalıyor.”

“Teşekkür ederim!” diye haykırdı Wiglaf. “Teşekkür ederim!” Otoriter ablalar için alkış!

“Elbette, Şalgamya,” dedi Mordred. “Nasıl istersen.”

Şalgamya, Wiglaf’a döndü. “Sana vereceği makbuzu mutlaka al,” dedi.

“Elbette, efendim,” dedi Wiglaf. Olduğu yerde döndü ve Fergus ile Molwena’nın yanına gitti.

“Anne! Baba!” diye bağırdı. “Tahmin edin, ne oldu!”

Haberi duyduklarında, Fergus yine oğlunun sırtına vurdu. “Göster kendini, evlat. Mordred seni biraz altınla eve gönderene kadar burada kal, ha?”

“Çok iyi bir şövalye oldun, Wiglaf,” dedi Molwena. Oğlunu kucakladı. “Hoşça kal, oğlum. Kara kedilerin önünden geçmesine izin verme. Yağmur yağmaya başlarsa, hemen saklan. Tamam mı? Biz gitmeden önce biraz çorba iç.”

Wiglaf kendisine söyleneni yaptı. O kadar mutluydu ki neredeyse çorbanın bile tadı güzel gelmişti. O sırada aklına geldi.

“Baba,” dedi, “neden Müdür Mordred’e kurabiye diye sesleniyorsun?”

“Yanmış hendek yosunu kurabiyesine benziyor da ondan!” diye cevap verdi Fergus.

Molwena gülümsedi ve Fergus’a döndü. “Haydi gidelim, Fergus. Yoksa iki popolu tayı görmek için Çentik Köyü’ne uğramaya zamanımız kalmayacak.”

“Gidelim!” diye bağırdı Fergus. Sonra neredeyse yeri titretecek kadar yüksek sesle geçirdi.

Fergus ve Molwena şatonun ana kapısına yöneldiklerinde, Harley Marley koşarak Wiglaf’ın yanına geldi.

“Baban çok iyi!” dedi. “Sen de onun gibi geçirebilir misin?”

“Hayır,” dedi Wiglaf.

“Çok kötü,” dedi Harley. “O zaman arkadaş olabilirdik.”

Şalgamya, Angus'un arkadaşlarına veda ettikten sonra oğluna döndü. "Hoşça kal, Angus," dedi. "Getirdiğim yiyeceklerin tadını çıkarın. Geldikleri yerde daha fazlası da var."

"Teşekkürler, anne," dedi Angus. "Her şey için."

Şalgamya uzaklaşırken, beyaz atların çektiği altın bir fayton avluya girdi. Kraliçe Barb ile Kral Ken'in yanında durdu ve kraliyet çifti faytona bindi.

Fayton avluda dönerken, Kraliçe Barb başını pencereden çıkardı. "Hoşça kalın, vatandaşlarım!" diye seslendi, el sallayarak. "Hoşça kal... *Eric!*"

Erica sırtıttı. "Hoşça kal, anne! Hoşça kal, baba!"

Kral Ken başını pencereden çıkarıp seslendi: "Tak! Tak!"

Avludaki herkes bağırdı: "Kim o?"

Kral Ken sırtıttı. "Hiçbir halt anlamadım, inanın. Hoşça kalın!"

“Hoşça kalın!” diye bağırdı EAO öğrencileri, el sallayarak.

Wiglaf etrafına bakındı. EAO öğrencilerini, EAO öğretmenlerini ve EAO öğrenci öğretmenlerini gördü. Ama hiç EAO ailesi kalmamıştı.

“Aileler Günü’nü iyi atlattık!” dedi Angus.

“Bütün sorunlarımız çözüldü!” dedi Erica.

Wiglaf tam neşeyle bağırmak için ağzını açtığı anda, şatonun tepesine baktı. Kütüphane kulesinin penceresinde, parlak yeşil bir baş onlara bakıyordu.

“Şey, hemen hemen hepsi diyebiliriz,” dedi Wiglaf.

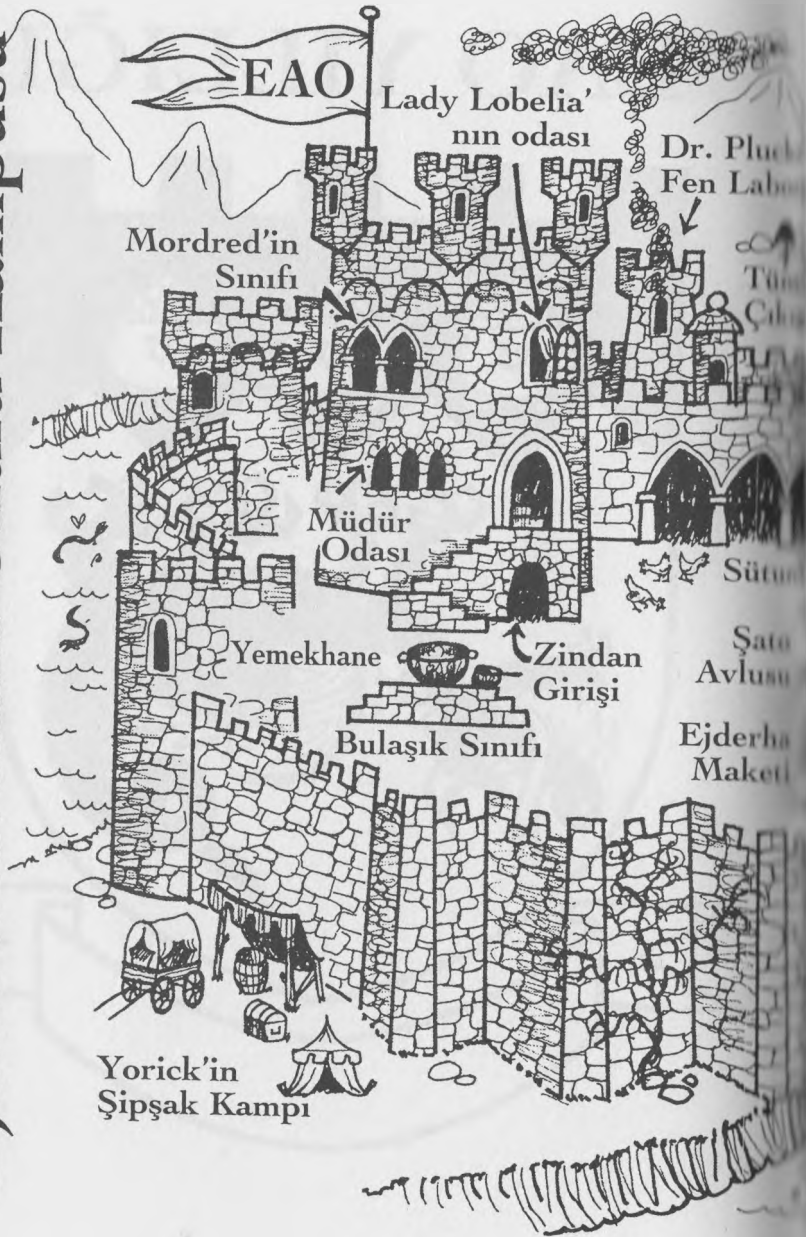

EAO YILLIĞI

Ejderha Avcıları Okulu Kampüsü

Doğu
Kulesi

Başparmak Köyü

Avcılar
Yolu

Yatakhane

Gir ama sorumluluk almayız.

EAO

Yılanbalığı
Dolu
Hendek

Asma Köprü

KURUCULAR

FELSEFEMİZ

Sir Herbert ve Sir Ichabod Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkedен yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödleк, tembel, ayakları içe dönük, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. EAO'da geçen dört yıldan sonra delikanlılar sonunda hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler. * ** ***

* EAO'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** EAO, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

OKUL MÜDÜRÜ

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Patkayıcıları Yüksekoku-lu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel Flyzwattar Ejderha Şişleme Hazırlık Oku-lu'nun müdürü olmuştu. Mordred uzun yıllar Ejderha Tokatlayıcıları Alternatif

Okulu'nda yarı zamanlı okutman olarak çalışırken çamur güreşi konusuyla yakından ilgilenme şansı buldu. Flyzwattar'ın eğitim işinden çok para kazandığını görünce CMLXXIV yılında Ejderha Avcıları Oku-lu'nu kurdu ve halen müdürlüğünü yapıyor.

Nasıl tanınır: Uyuz Mordred.

Hayali: Kucak dolusu altın.

Gerçek: Henüz tek bir altın görmüşlüğü yok.

Sırrı: Taşfırın Erkeği Mordie takma adıyla çamur gü-reşi yaptı.

Gelecekle ilgili planları: Zengin olur olmaz emekli olup Bahamalar'a gidecek.

YÖNETİM KURULU ÜYESİ

Lady Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-Okuyabiliyor-san-Moda-Tasarımcısı-Olabilirsin Okulu'ndan mezun olmuştur. Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır. CMLXXIX'de Lobelia yaşayan en kıdemli Şövalye olan Sir Jeffrey Scabpicker III ile evlenmişti. Lady ünvanını da o zaman kazanmıştı, fakat –ne yazık ki!– kendisine kalan çok az miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcaayıp bitirmişti. Lady Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, “Orta Çağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!” sözüyle bilinir.

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Lady Lo Lo olarak

Hayali: Modaya korkunç uyumlu giyinmek

Gerçek: Korkunç!

En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazaları

Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma: El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler.

ÖĞRETMENLER

Sir Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmenidir. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı ile olmuş. Ne yazık ki, daha ilk anda kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiş.

Nasıl tanınır: Kaçık.

Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Hayaliyle alakası yok.

Sırrı: Hatırlamıyor.

Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek.

Koç Wendell Plungett

Plungett EAO'da Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da macera aramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbir Yer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkekti.

"Kalas gibiyimdir!" dediği biliyor. EAO'da çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, Şişleme Antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve Özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve mum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Koç

Hayali: Taş gibi sert olmak

Gerçek: Fufu adında pelüş oyuncak ejderhasıyla uyur

En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün

Gelecekle ilgili planları: Aşkını bulmak

Birader Dave

EAO'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir? Ailesi birkaç nesildir şekercilik yapan Dave'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dişsiz bırakınca duyduğu vicdan azabı nedeniyle kendini borçlu hissetmiş ve insanlığa başarılması çok güç bir iyilik yapmaya karar vermiştir. Bunun için de

okumanın yazmanın bir zaman kaybı olduğuna inanmasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adanmıştır.

Nasıl tanınır: Birader.

Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar.

Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar.

Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor.

Gelecekle ilgili planları: Şeker kâğıtlarına maniler yazmak.

Profesör Prissius Pluck

Profesör Pluck, Turşucu Hurşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Pluck'ın öğrencileri:

- Profesör Pluck'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
- Ön sıralara oturmamaya dikkat ediyorlar,
- Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
- Yukardakilerin hepsi

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Bay Salyalı Surat

Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek

Gerçek: Saçılan tükürükler

En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi

Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

MEMURLAR

Tava

Tava'nın nasıl EAO'da aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığı anda o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göreyse bu laşıkları çok çabuk yıkadığı için Lady Lobelia onu bu işe almış. Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle karanlık sırlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir Allah'ın kulu bile çıkmamış.

Nasıl tanınır: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?

Hayali: Temiz bir mutfak.

Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir.

Sırrı: Arasıra şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor.

Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı.

Yorick

Yorick EAO'da İzci Başkanı. Maskaralıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçılar'la birlikte geçirdiği yıllardan edinen Yorick, "Külkedisi"ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı. "Üç Ayı" masasındaki anne ayı rolünü alamayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi. Mordred'in onu gördüğü gece Ayılar yolu'nda ayı kılığında dolaşıyormuş. Kılık değiştirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Nasıl tanınıyor: Bu da Kim?

Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak

Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası

En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoşlanıyor

Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

ÖĞRENCİLER

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçücük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır.

Ancak Koç Plungett'in peruğunu şişlediği için de okula iyi bir başlangıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Cebinde hâlâ bebekliğinden kalma bez parçası taşıyor.

Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bıkanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi; Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu.

En sevdiği yer: Kütüphane

En sık söylediği söz: Erhaba-may, aisy-day!

Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak.

Angus du Pangus

Mordred ve Lady Lobelia'nın yeğeni olan Angus ortalıkta, ya "Ben sizlerden biriyim!" ya da "Dayıma söylerim ha!" diyerek yürür. Bu 1. sınıf öğrencisinin güçlü bir ejderha avcısı olabilmesi mümkün müdür? Yoksa günün birinde Tava'nın yerine mutfağa mı terfi edecektir? Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşuna uğraşma!

Hayali: EAO'daki yemeklerde daha çok çeşit.

Gerçek: Yılan balığı, yılan balığı, yılan balığı!

Ders dışı faaliyetler: EAO Mutfak Kulübü'nün Başkanı; Dişlek Dürümünün Yeri'ni ziyaret. Satış temsilciliği

En sevdiği konu: Öğlen yemeği

En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Pişirmenin 101 Yolu kitabını yazmak.

Eric von Royale

Eric çok uzak bir yerden gelmiş. (Yani kayıt formuna öyle yazmış.) Bu 1. Sınıf çocuğunun durumu biraz tuhaf. Kendisi normal ve ortalama biri olduğunu söyleyip duruyor ancak o zaman o yatağındaki ipek yatak örtüsü ne peki? Ailesi gerçekten de Sir Lancelot'un yakın dostları mı? Gerçekten de Tava ona Temiz Tabaklar Kulübü'nü kurması için rüşvet verdi mi? Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolu sınıfta sürekli parmak kaldırmaktan ağrııyor mu?

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu.

Ders dışı faaliyetleri: Sir Lancelot'u Sevenler Kulübü; Zırhlı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Kulübü, EAO Amigolar Takımı Kurucusu ve Bestecisi.

En sevdiği konu: Hepsi!!!

En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı ben..."

Gelecek ile ilgili planları: EAO'yu devir almak.

Cesur Baldrick

Baldrick için bu önemli bir yıl. Baldrick EAO'daki 1. sınıfın

genç delikanlısı olarak onuncu yılını kutluyor. Daha gidecek çok yolun var, Baldrick! Yeni öğrencilerden herhangi biriniz iplerle ilgili ne bilmek istiyorsanız, doğru kişi Baldrick'tir. O size kafetaryanın yılan balığının ne zaman kesinlikle yemeniz gerektiğini, Profesör

Pluck' un sınıfında nereye oturmanın daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size o söyleyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusunun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak

Gerçek: Devamlı akan burun

Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı pratikleri.

En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi.

En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"

En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"

Gelecek ile ilgili planları: Ejderha şişleyicileri hazırlık sınıfına geçmek.

REKLAMLAR

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRHLARI MAĞAZASI

Tam tepesine ineceğiniz anda tangur tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un Zırhları en iyisidir.

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama raptiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri en ağzı sıkı şövalyeleri bile geveze bir papığana çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerinden biraz daha iyi!

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değiliz, ama yılanbalığı servisimiz yok.